

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. lapkričio 26 d.*

„Valstybės pagalba — Skaitmeninė televizija — Valstybės pagalba skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui atokiuose ir mažiau urbanizuotuose Ispanijos regionuose — Sprendimas pripažinti pagalbą iš dalies suderinama ir iš dalies nesuderinama su vidaus rinka — Pranašumas — Bendros ekonominės svarbos paslauga — SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktas — Nauja pagalba“

Byloje T-462/13

Comunidad Autónoma del País Vasco (Ispanija),

Itelazpi, SA, įsteigta Zamudio (Ispanija),

iš pradžių atstovaujamos advokatų N. Ruiz García, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo ir M. Muñoz de Juan, vėliau J. Buendía Sierra ir A. Lamadrid de Pablo,

ieškovai,

prieš

Europos Komisija, atstovaujama É. Gippini Fournier, B. Stromsky ir P. Němečková,

atsakovę,

palaikomą

SES Astra, įsteigtos Becdorfe (Liuksemburgas), atstovaujamos advokatų F. González Díaz, F. Salerno ir V. Romero Algarra,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2013 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimą 2014/489/ES dėl valstybės pagalbos SA.28599 ((C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)), kurią Ispanijos Karalystė suteikė skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui atokiuose ir mažiau urbanizuotuose regionuose (už Kastilijos-La Mančos ribų) (OL L 217, p. 52),

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas A. Dittrich (pranešėjas), teisėjai J. Schwarcz ir V. Tomljenović,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. kovo 12 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: ispanų.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ši byla susijusi su priemonėmis, Ispanijos valdžios institucijų taikytomis visoje Ispanijos teritorijoje, išskyrus autonominį Kastilijos-La Mančos (Ispanija) regioną, analoginę televiziją keičiant skaitmenine. Šis skaitmeninimas, kuris techniškai gali būti vykdomas per antžemines, palydovines ir kabelines platformas arba prisijungiant prie plačiajuosčio interneto, leidžia veiksmingiau naudotis radijo dažnių spektru. Skaitmeninio transliavimo atveju televizijos signalas yra atsparesnis trikdžiams ir gali būti teikiamas kartu su kitomis papildomomis paslaugomis, kurios suteikia papildomąją vertę programavimui. Be to, skaitmeninimo procesas leidžia gauti vadinamąjį skaitmeninį dividendą, t. y. atlaisvinami dažniai, nes skaitmeninės televizijos technologijos užima žymiai siauresnį dažnių spektrą nei analoginės technologijos. Dėl šių pranašumų Europos Komisija nuo 2002 m. skatino skaitmeninimą Europos Sąjungoje.
- 2 Ispanijos Karalystė priėmė teisės aktus, reikalingus perėjimo nuo analoginio transliavimo prie skaitmeninio procesui įgyvendinti, paskelbdama konkrečiai 2005 m. birželio 14 d. *Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo* (Įstatymas Nr. 10/2005 dėl skubių priemonių skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui skatinti, kabelinei televizijai liberalizuoti ir įvairovei remti) (2005 m. birželio 15 d. BOE Nr. 142, p. 20562, toliau – Įstatymas 10/2005) ir 2005 m. liepos 29 d. *Real Decreto 944 /2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre* (Karaliaus dekretas 944/2005 dėl Nacionalinio skaitmeninės antžeminės televizijos techninio plano patvirtinimo) (2005 m. liepos 30 d. BOE Nr. 181, p. 27006, toliau – Karaliaus dekretas 944/2005). Šis Karaliaus dekretas nacionalinius privataus sektoriaus transliuotojus įpareigojo aprėpti 96 % gyventojų, o viešojo sektoriaus transliuotojus – 98 % gyventojų atitinkamoje savo teritorijoje.
- 3 Organizuodamos perėjimą nuo analoginės televizijos prie skaitmeninės televizijos Ispanijos valdžios institucijos padalijo Ispanijos teritoriją į tris atskiras zonas:
  - I zona apima 96 % Ispanijos gyventojų, ji buvo laikoma komerciškai pelninga, perėjimo prie skaitmeninės technologijos išlaidas padengė viešieji ir privatus transliuotojai,
  - II zona apima mažiau urbanizuotus ir atokius regionus, kuriuose gyvena 2,5 % Ispanijos gyventojų; transliuotojai, nebūdami komerciškai suinteresuoti, neinvestavo į skaitmeninimą, todėl Ispanijos valdžios institucijos turėjo tai finansuoti iš valstybės išteklių,
  - III zona apima 1,5 % Ispanijos gyventojų; dėl reljefo neįmanomas antžeminis skaitmeninis transliavimas, todėl pasirinktas transliavimas per palydovines platformas.
- 4 2007 m. rugsėjo 7 d. sprendimu Ispanijos Ministrų Taryba patvirtino Nacionalinį perėjimo prie skaitmeninės antžeminės televizijos (toliau – TNT) planą, kuriuo įgyvendinamas Karaliaus dekretu 944/2005 numatytas Nacionalinis techninis planas. Minėtame plane Ispanijos teritorija padalyta 90-iai techninio perėjimo prie skaitmeninės televizijos projektų ir nustatytas galutinis kiekvieno projekto terminas, iki kurio reikia nutraukti analoginį transliavimą. Šiame plane buvo nustatytas tikslas pasiekti, kad TNT paslaugų aprėptis Ispanijos gyventojams būtų identiška analoginės televizijos aprėptis 2007 m., t. y. daugiau nei 98 % šių gyventojų ir 100 % Baskų krašto (Ispanija) gyventojų.

- 5 Kadangi buvo grėsmė, jog nustatyta TNT aprėpties pareiga (žr. šio sprendimo 2 punktą) lems mažesnę Ispanijos gyventojų aprėptį, nei esanti analoginio transliavimo aprėptis, reikėjo užtikrinti televizijos aprėptį II zonoje. Ši byla susijusi tik su valstybės finansavimu, kurį Ispanijos valdžios institucijos suteikė remdamos antžeminio skaitmeninimo procesą minėtojo zonoje, konkrečiai su šio proceso finansavimu Baskų krašto regionuose, kurie yra šioje zonoje. Baskų krašte 9,5 % gyventojų yra šioje zonoje.
- 6 2008 m. vasario 29 d. Ispanijos pramonės, turizmo ir prekybos ministerija (toliau – PTPM) priėmė sprendimą patobulinti telekomunikacijų infrastruktūras, nustatyti finansavimo kriterijus ir paskirstyti lėšas veiksams, kuriais siekiama kurti informacinę visuomenę pagal planą („Plan Avanza“). Pagal šį sprendimą patvirtintas biudžetas iš dalies buvo skirtas televizijos skaitmeninimui II zonoje.
- 7 Nuo 2008 m. liepos iki lapkričio mėn. skaitmeninimas II zonoje buvo vykdomas remiantis įvairiais galiojančių 2006 m. bendrųjų susitarimų, pasirašytų tarp PTPM ir Ispanijos Karalystės autonominių regionų pagal „Plan Avanza“, priedais. Kaip matyti iš šių priedų, PTPM pervedė lėšas autonominiams regionams, kurie išpareigojo savo nuosavomis lėšomis padengti kitas išlaidas, susijusias su operacija.
- 8 2008 m. spalio 17 d. Ispanijos Ministrų Taryba nusprendė suteikti papildomų lėšų tam, kad būtų išplėsta ir papildyta TNT aprėptis pagal perėjimo projektus, kurie turėjo būti pradėti įgyvendinti nuo 2009 m. pirmojo pusmečio. Lėšos buvo suteiktos 2008 m. gruodžio mėn. PTPM ir autonominiams regionams pasirašius naujus bendruosius susitarimus, susijusius su Nacionalinio perėjimo prie TNT plano įgyvendinimu. 2009 m. gegužės 29 d. minėta Ministrų Taryba patvirtino iniciatyvų pereiti prie TNT finansavimui suteiktų lėšų paskirstymo kriterijus.
- 9 Pasirašius 2008 m. bendrųjų susitarimų dėl TNT aprėpties išplėtimo priedus ir paskelbus šiuos bendruosius susitarimus bei jų priedus *Boletín oficial del Estado*, autonominiai regionai pradėjo plėtros procesą. Jie organizavo viešuosius pirkimus arba šį organizavimą perleido privačioms įmonėms. Tam tikrais atvejais autonominiai regionai paprašė komunų organizuoti plėtrą.
- 10 Apskritai Ispanijoje pradėti rengti dviejų rūšių konkursai. Vieni iš jų – tai konkursai dėl aprėpties plėtros: konkursą laimėjęs bendrovei pavesta sukurti veikiančią TNT tinklą. Tarp užduočių buvo tinklo projektavimas ir statybos darbai, signalų perdavimas, tinklo įdiegimas ir aprūpinimas reikiama įranga. Visi kiti konkursai – tai konkursai dėl telekomunikacijų įrangos tiekimo.
- 11 Aprėpties plėtrai II zonoje 2008–2009 m. iš viso skirta beveik 163 mln. EUR centrinio biudžeto lėšų (iš dalies tai lengvatinės paskolos, PTPM suteiktos autonominiams regionams) ir apie 60 mln. EUR iš 16 tirtų autonominių regionų biudžetų. Be to, komunos šiai plėtrai skyrė apie 3,5 mln. EUR.
- 12 Antras TNT plėtros II zonoje etapas nuo 2009 m. buvo kai kurių autonominių regionų surengti papildomi viešųjų pirkimų konkursai arba ne konkurso būdu sudarytos atitinkamos sutartys dėl šios plėtros procese skaitmenintos ir įdiegtos įrangos eksploatavimo ir priežiūros. Visa po surengtų konkursų eksploatacijai ir priežiūrai skirtų lėšų suma 2009–2011 m. siekė mažiausiai 32,7 mln. EUR.
- 13 Baskų krašte pirmasis ieškovas – Baskų krašto autonominis regionas (Ispanija), remdamasis Ispanijos Konstitucijos nuostatomis ir savo, kaip autonominio regiono, statusu, nepriklausomai nuo Ispanijos valstybės įgyvendina savo kompetenciją teisės aktų leidybos ir finansų srityje. Ši kompetencija apima, be kita ko, radijo transliavimo ir viešųjų paslaugų bei viešųjų infrastruktūrų sritis, kaip numatyta minėtoje Konstitucijoje ir kaip priklauso pagal aptariamą autonominio regiono statusą. Televizijos tinklo diegimas, priežiūra ir eksploatavimas buvo patikėti antrajai ieškovei *Itelazpi, SA*, viešajai įmonei, visiškai priklausančiai Baskų vyriausybei, o ši vyriausybė suteikė minėtai įmonei lėšų antžeminės televizijos skaitmeninimui skatinti.

- 14 2009 m. gegužės 18 d. Komisija gavo Europos palydovinio ryšio operatoriaus, t. y. *SES Astra*, skundą dėl Ispanijos valdžios institucijų perėjimui nuo analoginės televizijos prie skaitmeninės televizijos II zonoje tariamai suteiktos pagalbos schemos. Minėto operatoriaus nuomone, ši priemonė yra pagalba, apie kurią nebuvo pranešta ir kuri iškraipė konkurenciją tarp palydovinio ir antžeminio televizijos transliavimo platformų.
- 15 2010 m. rugsėjo 29 d. raštu Komisija pranešė Ispanijos Karalystei apie savo sprendimą pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, susijusią su aptariama pagalba visoje Ispanijos teritorijoje, išskyrus autonominį Kastilijos-La Mančos regioną, kuriame buvo pradėta atskira procedūra (toliau – Sprendimas pradėti procedūrą). Komisija, 2010 m. gruodžio 14 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 337, p. 17) paskelbusi Sprendimą pradėti procedūrą, suinteresuotąsias šalis paprašė pateikti pastabas.
- 16 Gavusi Ispanijos valdžios institucijų ir kitų suinteresuotųjų šalių pastabas 2013 m. birželio 19 d. Komisija priėmė Sprendimą 2014/489/ES dėl valstybės pagalbos SA.28599 ((C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)), kurią Ispanijos Karalystė suteikė skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui atokiuose ir mažiau urbanizuotuose regionuose (už Kastilijos-La Mančos ribų) (OL L 217, p. 52, toliau – ginčijamas sprendimas), jo rezoliucinėje dalyje numatyta:

„1 straipsnis

Valstybės pagalba antžeminės televizijos platformos operatoriams siekiant diegti, prižiūrėti ir eksploatuoti skaitmeninės antžeminės televizijos tinklą II zonoje, Ispanijos [Karalystės] neteisėtai suteikta pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 dalį, išskyrus pagalbą, kuri suteikta laikantis technologinio neutralumo kriterijaus, yra nesuderinama su vidaus rinka.

2 straipsnis

Pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta individuali pagalba nėra valstybės pagalba, jei teikimo metu ji atitiko remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 2 straipsniu priimto ir tuo metu taikyto reglamento sąlygas.

3 straipsnis

1. Ispanijos [Karalystė] susigrąžina su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą, suteiktą pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą, iš skaitmeninės antžeminės televizijos operatorių, nesvarbu, ar jie gavo šią pagalbą tiesiogiai, ar netiesiogiai.

2. Nuo grąžintinų sumų apskaičiuojamos palūkanos už laikotarpį nuo šių sumų suteikimo gavėjams iki jų susigrąžinimo.

3. Skaiciuojamos sudėtinės palūkanos pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių.

4. Ispanijos [Karalystė] nedelsdama nutraukia visus likusius pagalbos mokėjimus pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos.

4 straipsnis

1. Pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.

2. Ispanijos [Karalystė] užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

3. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Ispanijos [Karalystė] pateikia Komisijai šią informaciją:

- a) pagalbos pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą gavėjų sąrašą ir bendrą pagalbą, kurią gavo kiekvienas iš jų pagal šią schemą, sumą, suskirsčius pagal 6.2 skirsnyje nurodytas kategorijas;
- b) bendrą sumą (pagrindinę dalį ir palūkanas), susigrąžintina iš kiekvieno gavėjo;

<...>

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Ispanijos Karalystei.“

- 17 Motyvuodama ginčijamą sprendimą Komisija pirmiausia nusprendė, kad įvairios centriniu lygiu nustatytos priemonės ir tarp PTPM bei autonominių regionų sudaryti ir iš dalies pakeisti susitarimai yra valstybės pagalbos TNT plėtrai II zonoje schemos pagrindas. Realiai autonominiai regionai taikė Ispanijos vyriausybės nurodymus dėl TNT plėtros (minėto sprendimo 91 konstatuojamoji dalis).
- 18 Antra, Komisija konstatavo, kad nagrinėjama priemonė turi būti laikoma valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Kadangi minėta priemonė buvo finansuojama iš valstybės biudžeto ir iš tam tikrų autonominių regionų bei komunų biudžetų, tai vertintina kaip valstybės išteklių panaudojimas. Komisija mano, kad televizijos transliavimo tinklų plėtimas buvo ūkinė veikla, o ne viešosios valdžios prerogatyvų vykdymas. TNT operatoriai gavo tiesioginę pagalbą, o tinklo operatoriai, kurie dalyvavo viešojo pirkimo konkurse dėl aprėpties plėtimo, pagalbą gavo netiesiogiai. Pastariesiems operatoriams šia priemone suteiktas pranašumas yra atrankinis, nes ši priemonė buvo naudinga tik transliavimo sektoriui, o šiame sektoriuje ši priemonė buvo susijusi tik su įmonėmis, kurios dalyvavo antžeminės platformos rinkoje. Kaip nurodyta ginčijamame sprendime, Ispanijos valdžios institucijos, teigdamos, kad, remiantis 2003 m. liepos 24 d. Sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Rink., EU:C:2003:415) Teisingumo Teismo nustatytomis sąlygomis, pagalba nebuvo, kaip vienintelį ir geriausią pavyzdį nurodė Baskų krašto (Ispanija) autonominio regiono atveji. Vis dėlto, Komisijos nuomone, nebuvo įvykdyta pirmoji šio sprendimo sąlyga, pagal kurią pagalbą gaunanti įmonė turi būti atsakinga už viešųjų paslaugų teikimą, o jos įsipareigojimai teikti šias paslaugas turi būti aiškiai apibrėžti. Be to, nesant jokių minėto autonominio regiono bendrojo intereso išlaidų garantijos, netenkinama ir ketvirtoji minėtame sprendime nustatyta sąlyga. Komisija mano, jog, kadangi palydovinio ir antžeminio transliavimo platformos konkuravo tarpusavyje, skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui, eksploatavimui ir priežiūrai II zonoje skirta priemonė iškraipė abiejų platformų konkurenciją. Aptariama priemonė taip pat turėjo įtakos prekybai Sąjungoje (minėto sprendimo 94–141 konstatuojamosios dalys).
- 19 Trečia, Komisija konstatavo, kad nagrinėjama priemonė negalėjo būti vertinama kaip su vidaus rinka suderinama pagalba pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nepaisant aplinkybės, kad šia priemone buvo siekiama tiksliai apibrėžto bendrojo intereso ir kad ji pripažino trūkumus rinkoje. Komisija nurodo, jog, kadangi minėta priemonė neatitinka technologinio neutralumo kriterijaus, ji buvo neproporcinga ir nebuvo tinkama užtikrinti, kad nekoduoti televizijos kanalai būtų transliuojami II zonos gyventojams (ginčijamo sprendimo 148–171 konstatuojamosios dalys).
- 20 Ketvirta, Komisija manė, kad nesant tikslaus apibrėžimo, kad antžeminės platformos eksploatavimas yra viešoji paslauga, nagrinėjama priemonė negali būti pateisinama remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalimi (ginčijamo sprendimo 172 konstatuojamoji dalis).
- 21 Penkta, Komisija nurodė, kad nagrinėjama priemonė nėra esama pagalba, nes ši priemonė turi būti laikoma pakeitimu, turėjusiu įtakos pačiai pirminės schemos esmei. Taigi Ispanijos valdžios institucijos turėjo pranešti apie šią priemonę (ginčijamo sprendimo 173–175 konstatuojamosios dalys).

22 Šešta, Komisija nurodė kelis atvejus, kada Ispanijos valdžios institucijos turėjo susigrąžinti ginčijamą pagalbą iš jos tiesioginių ar netiesioginių gavėjų (ginčijamo sprendimo 179–197 konstatuojamosios dalys).

Procesas ir šalių reikalavimai

23 2013 m. rugpjūčio 30 d. ieškovai Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.

24 Atskiru dokumentu, kurį ieškovai Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė tą pačią dieną, buvo pateiktas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriame iš esmės buvo prašoma, kad Bendrojo Teismo pirmininkas sustabdytų ginčijamo sprendimo vykdymą. 2013 m. spalio 16 d. Nutartimi *Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi / Komisija* (T-462/13 R, EU:T:2013:545) šis prašymas buvo atmestas, o bylinėjimosi išlaidų klausimas atidėtas.

25 2013 m. rugsėjo 20 d. *SES Astra* Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė dokumentą, kuriuo paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Šis prašymas buvo patenkintas 2014 m. vasario 10 d. Nutartimi *Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi / Komisija* (T-4612/13, EU:T:2014:81).

26 2014 m. kovo 24 d. į bylą įstojusi šalis pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimus. 2014 m. balandžio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo ieškovai pateikė savo pastabas dėl šių paaiškinimų. Komisija nepateikė pastabų dėl įstojimo į bylą paaiškinimo.

27 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

28 Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal savo 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė Komisijos pateikti dokumentus. Komisija šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

29 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. vasario 25 d., ieškovai pateikė pastabas dėl teismo posėdžio pranešimo.

30 2015 m. kovo 12 d. vykusiame posėdyje šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo klausimus.

31 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- konstatuoti, kad nurodyti ieškinio pagrindai yra priimtini ir pagrįsti,
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

32 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

33 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

- patenkinti Komisijos reikalavimus,
- priteisti iš ieškovų išlaidas, susijusias su jos įstojimu į bylą.

Dėl teisės

34 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškinys yra priimtinas, nors ieškovai nėra ginčijamo sprendimo adresatai, ir to neginčija Komisija. Iš tikrųjų dėl pirmojo ieškovo neginčijama, kad jis nusprendė suteikti dalį ginčijamos pagalbos Baskų krašte. Taigi ginčijamas sprendimas, kuris trukdo pirmajam ieškovui savo nuožiūra naudotis pagal Ispanijos teisę tiesiogiai suteikta kompetencija, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su jo teisine situacija (1988 m. kovo 8 d. Sprendimo *Exécutif régional wallon ir Glaverbel / Komisija*, 62/87 ir 72/87, Rink., EU:C:1988:132, 6 ir 8 punktai, 1998 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Vlaamse Gewest / Komisija*, T-214/95, Rink., EU:T:1998:77, 29 punktas ir 2009 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. / Komisija*, T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 ir T-270/01, Rink., EU:T:2009:315, 76 punktas). Dėl antrosios ieškovės reikia pasakyti, kad nereikia nagrinėti jos teisės pareikšti ieškinį, nes pripažinta Baskų krašto autonominio regiono teisė pareikšti ieškinį toje pačioje byloje (šiuo klausimu žr. 1993 m. kovo 24 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. / Komisija*, C-313/90, Rink., EU:C:1993:111, 31 punktą).

35 Grįsdami ieškinį ieškovai nurodo tris pagrindus. Ieškinio pirmasis pagrindas susijęs su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Komisija klaidingai konstatavo valstybės pagalbą. Ieškinio antrasis pagrindas susijęs su teisės klaida vertinant nagrinėjamos priemonės suderinamumą su vidaus rinka. Ieškinio trečiuoju pagrindu ieškovai nurodo teisės klaidą dėl Komisijos išvados dėl naujos pagalbos.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu

36 Šį pagrindą sudaro dvi dalys. Ieškovai kaltina Komisiją pažeidus SESV 107 straipsnio 1 dalį, kai ji konstatavo valstybės pagalbą. Pirma dalis susijusi su ekonominės naudos nebuvimu. Antroje dalyje ieškovai tvirtina, kad antroji ieškovė negavo jokio atrankinio pranašumo.

Dėl pirmos dalies, susijusios su ekonominės naudos nebuvimu

37 Ieškovai tvirtina, kad Komisija pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes konstatavo antrosios ieškovės ekonominę naudą. Jos mano, kad tokios naudos nebuvo, nes nebuvo tenkinamos Teisingumo Teismo sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (minėtas 18 punkte, EU:C:2003:415) nustatytos sąlygos.

38 Iš pradžių reikia priminti, kad norint pagalbą laikyti valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ji turi atitikti visas šioje nuostatoje numatytas sąlygas. Pirma, turi būti valstybės įsikišimas arba naudojami valstybiniai ištekliai. Antra, šis įsikišimas turi galėti paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Trečia, ji turi suteikti naudą jos gavėjui, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą. Ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti (žr. 2008 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-196/04, Rink., EU:T:2008:585, 36 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

39 Kadangi ši dalis susijusi konkrečiai su trečiąja iš šių sąlygų, pagal kurią valstybės pagalba laikomas kiekvienas įsikišimas, kuris, kad ir kokia būtų jo forma, gali tiesiogiai ar netiesiogiai suteikti įmonėms pranašumą arba kuris turi būti laikomas ekonomine nauda, kurios ją gaunanti įmonė nebūtų gavusi normaliomis rinkos sąlygomis (žr. 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Deutsche Post*, C-399/08 P, Rink., EU:C:2010:481, 40 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

40 Reikia priminti, kad 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) Teisingumo Teismas nusprendė, jog kai valstybės priemonė turi būti vertinama kaip kompensacija už įmonių gavėjų suteiktas paslaugas, siekiant vykdyti viešosios paslaugos įpareigojimus, tokios įmonės negauna realios finansinės naudos, todėl ši priemonė nesudaro joms palankesnių konkurencinių sąlygų nei įmonėms, kurios su jomis konkuruoja, ir nepatenka į SESV 107 straipsnio

1 dalies taikymo sritį. Norint, kad konkrečiu atveju tokia kompensacija nebūtų kvalifikuojama kaip valstybės pagalba, turi būti tenkinamos keturios kumuliatyvios sąlygos (18 punkte minėto Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* EU:C:2003:415, 87 ir 88 punktai).

41 Iš ginčijamo sprendimo 114–128 konstatuojamųjų dalių matyti, kad, kaip nurodo Komisija, 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytos pirmoji ir ketvirtoji sąlygos šioje byloje nebuvo tenkinamos.

– Dėl 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) įtvirtintos pirmosios sąlygos, susijusios su išpareigojimais teikti viešąją paslaugą

42 Remiantis šia sąlyga privaloma įmonę gavėją faktiškai įpareigoti teikti viešąją paslaugą, o šie įpareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti (18 punkte minėto Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, EU:C:2003:415, 89 punktas).

43 Reikia pažymėti, kad Komisija ginčijamo sprendimo 119–126 konstatuojamosiose dalyse nusprendė, jog netenkinama 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) įtvirtinta pirmoji sąlyga.

44 Pagal ginčijamo sprendimo 119 konstatuojamąją dalį Ispanijos įstatyme nenurodoma, kad antžeminis ryšys yra viešoji paslauga. 1998 m. balandžio 24 d. *Ley 11/1998, General de Telecomunicaciones* (Bendrasis telekomunikacijų įstatymas 11/1998) (BOE Nr. 99, 1998 m. balandžio 25 d., p. 13909, toliau – Įstatymas 11/1998) nustatė, kad telekomunikacijų paslaugos, įskaitant ir radijo ir televizijos transliavimo tinklų eksploatavimą, yra bendrosios ekonominės svarbos paslaugos (toliau – BEBP), nors ir neturi viešųjų paslaugų statuso, kuris suteikiamas tik retoms telekomunikacijų paslaugoms, konkrečiai susijusioms su visuomenės apsauga, civiline apsauga ir telefonijos tinklo eksploatavimu. 2003 m. lapkričio 3 d. *Ley 32/2003, General de Telecomunicaciones* (Bendrasis telekomunikacijų įstatymas 32/2003) (BOE Nr. 264, 2003 m. lapkričio 4 d., p. 38890, toliau – Įstatymas 32/2003) įtvirtina tuos pačius apibrėžimus. Televizijos transliacijų perdavimo, t. y. jos signalų perdavimo telekomunikacijų tinklais, paslaugos laikomos telekomunikacijų paslaugomis, todėl yra BEBP, o ne viešoji paslauga.

45 Pagal ginčijamo sprendimo 120 konstatuojamąją dalį bet koku atveju Ispanijos įstatymo nuostatos yra neutralios technologijų požiūriu. Minėtame įstatyme telekomunikacijos apibrėžtos kaip elektroninių ryšių tinklų eksploatavimas ir paslaugų teikimas bei susijusios priemonės. Telekomunikacijos yra signalų perdavimas bet kuriuo telekomunikacijų, o ne tik antžeminiu tinklu. Be to, šiame įstatyme nustatyta, kad vienas iš jo tikslų – kiek įmanoma skatinti technologinį reguliavimo neutralumą.

46 Pagal ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamąją dalį, nors galiojančiu įstatymu, taikytu tuo metu, kai buvo pervestos lėšos, visuomeninis transliavimas apibrėžtas kaip viešoji paslauga, šios apibrėžties negalima susieti su konkrečios pagalbinės platformos eksploatavimu. Be to, esant kelioms transliavimo platformoms, vienos kurios nors iš jų negalima laikyti būtina transliavimo signalams perduoti. Todėl, kaip nurodo Komisija, jeigu pagal Ispanijos įstatymus konkrečios platformos naudojimas transliavimo signalams perduoti būtų buvęs laikomas viešąja paslauga, tai būtų akivaizdi klaida.

47 Be to, Komisija ginčijamo sprendimo 123 ir 124 konstatuojamosiose dalyse atmetė argumentus, susijusius su tuo, kad antžeminių ryšių eksploatavimas tarpžinybinėse sutartyse, sudarytose Baskų krašto vyriausybės, Baskų krašto komunų asociacijos ir trijų Baskų krašto regioninių tarybų, apibrėžtas kaip viešoji paslauga.

48 Ginčijamo sprendimo 172 konstatuojamojoje dalyje Komisija, nurodydama to paties sprendimo 119–122 konstatuojamąsias dalis, konstatavo, kad nei Ispanijos Karalystė, nei Baskų krašto valdžios institucijos tiksliai neapibrėžė antžeminės platformos eksploatavimo kaip viešosios paslaugos.

- 49 Reikia pažymėti, kad dėl viešosios paslaugos sąvokos, kaip ji suprantama pagal 18 punkte minėtą sprendimą *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415), pasakytina, jog šalys neginčija, kad ši sąvoka atitinka BSP sąvoką, kaip ji suprantama pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 12 d. Sprendimo *BUPA ir kt. / Komisija*, T-289/03, Rink., EU:T:2008:29, 162 punktą ir 2014 m. liepos 16 d. Sprendimo *Zweckverband Tierkörperbeseitigung / Komisija*, T-309/12, EU:T:2014:676, 132 punktą).
- 50 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką valstybės narės turi didelę diskreciją apibrėžti, kas, jų manymu, yra laikoma BSP, ir todėl tai, kaip valstybės narės apibrėžia šias paslaugas, Komisija gali ginčyti tik akivaizdžios klaidos atveju (žr. 2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Olsen / Komisija*, T-17/02, Rink., EU:T:2005:218, 216 punktą, 2008 m. spalio 22 d. Sprendimo *TV2/Danmark ir kt. / Komisija*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, Rink., EU:T:2008:457, 101 punktą ir 2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *FAB / Komisija*, T-8/06, EU:T:2009:386, 63 punktą). Taigi, jei nėra šios srities suderintų Sąjungos teisės aktų, Komisija neturi įgaliojimų spręsti nei dėl viešosios paslaugos teikimo užduočių, tenkančių viešosios paslaugos teikėjui, masto, t. y. su šia paslauga susijusių išlaidų, nei dėl nacionalinių valdžios institucijų šiuo klausimu priimtų politinių sprendimų tinkamumo, nei dėl viešosios paslaugos teikėjo ekonominio efektyvumo (šiuo klausimu žr. 1997 m. vasario 27 d. Sprendimo *FFSA ir kt. / Komisija*, T-106/95, Rink., EU:T:1997:23, 108 punktą ir 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *M6 / Komisija*, T-568/08 ir T-573/08, Rink., EU:T:2010:272, 139 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Remiantis ESS ir SESV papildančio Protokolo Nr. 26 dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų 1 straipsnio pirma įtrauka bendros Sąjungos vertybės, susijusios su BSP, kaip tai suprantama pagal SESV 14 straipsnį, apima, be kita ko, nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios institucijų esminį vaidmenį ir plačią diskreciją įpareigojant vykdyti ir organizuojant BSP taip, kad jos kaip įmanoma labiau atitiktų vartotojų poreikius.
- 51 Iš tikrųjų valstybės narės teisė apibrėžti BSP nėra neribota ir negali būti savo nuožiūra įgyvendinama vien tik siekiant, kad konkrečiam sektoriui nebūtų taikomos konkurencijos taisyklės (49 punkte minėto Sprendimo *BUPA ir kt. / Komisija*, EU:T:2008:29, 168 punktas). Kad būtų laikoma BSP, atitinkamos paslaugos bendrasis ekonominis interesas turi būti ypatingas, palyginti su kitos ekonominės veiklos interesu (1991 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Merci convenzionali porto di Genova*, C-179/90, Rink., EU:C:1991:464, 27 punktas ir 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *GT-Link*, C-242/95, Rink., EU:C:1997:376, 53 punktas).
- 52 Bendrojo Teismo atliekamos Komisijos vertinimų kontrolės apimtis neišvengiamai susijusi su aplinkybe, kad valstybės narės sprendimą paslaugą laikyti BSP Komisija gali ginčyti tik akivaizdžios klaidos atveju. Vis dėlto šia kontrole turi būti užtikrinamas tam tikrų minimalių kriterijų, susijusių, be kita ko, su viešosios valdžios akto, kuriuo atitinkamiems ūkio subjektams pavesta BSP užduotis, buvimu ir visuotiniu bei privalomu šios užduoties pobūdžiu, laikymasis (žr. 2012 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *CBI / Komisija*, T-137/10, Rink., EU:T:2012:584, 100 ir 101 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką). Be to, pagal 2005 m. lapkričio 28 d. Sprendimo 2005/842/EB dėl [SESV 106 straipsnio 2 dalies] taikymo valstybės pagalbai kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms patikėta teikti BSP (OL L 312, p. 67), 4 straipsnį BSP administravimas atitinkamai įmonei turi būti patikėtas vienu ar keliais oficialiais aktais, kurių formą gali nustatyti kiekviena valstybė narė, tačiau šiuose aktuose turi būti nurodytas įpareigojimo teikti viešąją paslaugą pobūdis, trukmė ir atitinkamos įmonės bei teritorija. Bendrijos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (OL C 297, 2005, p. 4) 12 punkte nurodyti tie patys reikalavimai.
- 53 Pirmiausia ieškovai tvirtina, kad tenkinama 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta pirmoji sąlyga, nes, jų nuomone, radijo ir televizijos transliavimo tinklo eksploatavimas buvo apibrėžtas kaip BSP nacionaliniu lygiu Ispanijos įstatymuose, o autonominio regiono lygiu – tarpžinybinėse sutartyse, sudarytose Baskų krašte, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 119 konstatuojamosios dalies. Per posėdį jie pažymėjo, kad Įstatymas 32/2003 yra teisinis pagrindas, suteikiantis Ispanijos valdžios institucijoms teisę apibrėžti

- BESP. Akivaizdu, kad nagrinėjamu atveju būta ir tipinių požymių, reikalingų norint apibrėžti BESP, ir nesklandumų rinkoje. Ieškovų nuomone, kad netenkinama 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta pirmoji sąlyga, Komisija nusprendė, remdamasi klaidingu viešosios paslaugos ir BESP sąvokų Ispanijos teisėje ir Sąjungos teisėje išaiškinimu.
- 54 Šie argumentai neįrodo, kad Komisija nepagrįstai nusprendė, kad nesant aiškaus antžeminio tinklo eksploatavimo paslaugos kaip viešosios paslaugos apibrėžimo, pirmoji 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta sąlyga nėra tenkinama.
- 55 Iš tikrųjų, pirma, TNT tinklo eksploatavimas II zonoje Ispanijoje nacionaliniu lygiu nebuvo apibrėžtas kaip BESP, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę.
- 56 Iš tikrųjų, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 119 konstatuojamosios dalies, radijo ir televizijos transliavimo tinklų eksploatavimo paslauga Ispanijoje, remiantis įstatymų 11/1998 ir 32/2003, kuriuos Komisija pateikė vykdydama Bendrojo Teismo nustatytas proceso organizavimo priemones (žr. šio sprendimo 28 punktą), 2 straipsniu, skaitomu atsižvelgiant į jų 1 straipsnį, yra bendrojo intereso paslauga.
- 57 Vis dėlto iš įstatymų 11/1998 ir 32/2003 2 straipsnio matyti, kad taip kvalifikuojamos visos telekomunikacijų paslaugos, įskaitant ir radijo ir televizijos transliavimo tinklus. Tačiau vien tai, kad paslauga pagal nacionalinę teisę laikoma bendrojo intereso paslauga, nereiškia, kad visi operatoriai, kurie teikia tokią paslaugą, turi aiškiai apibrėžtas pareigas teikti viešąją paslaugą, kaip tai suprantama pagal 18 punkte minėtą sprendimą *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415). Jei taip būtų, visos telekomunikacijų paslaugos Ispanijoje būtų BESP, kaip tai suprantama pagal minėtą sprendimą, tačiau tokios išvados iš minėtų įstatymų daryti negalima. Šiuo klausimu taip pat reikia konstatuoti, kad Įstatymo 32/2003 2 straipsnio 1 dalyje aiškiai nurodyta, jog bendrojo intereso paslaugos, kaip jos suprantamos pagal šį įstatymą, turi būti teikiamos laisvos konkurencijos sąlygomis. Tačiau norint pripažinti paslaugą BESP, kaip tai suprantama pagal 18 punkte minėtą sprendimą *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415), reikia, kad tokios paslaugos administravimas būtų suteiktas tam tikroms įmonėms.
- 58 Be to, reikia konstatuoti, kad Komisija ginčijamo sprendimo 119–125 konstatuojamosiose dalyse nagrinėdama, ar tenkinama pirmoji 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta sąlyga antžeminių tinklų eksploatavimo paslaugos atžvilgiu, o ne radijo ir televizijos transliavimo tinklų eksploatavimo paslaugos atžvilgiu, kaip nurodo ieškovai, nepadare jokios klaidos. Šiuo klausimu iš to paties sprendimo 120 konstatuojamosios dalies matyti, kad Įstatymo 32/2003 nuostatos yra neutralios technologijų požiūriu, o telekomunikacijos yra signalų perdavimas bet kuriuo telekomunikacijų, ne tik antžeminiu, tinklu, ir ieškovai to neginčijo. Atsižvelgiant į šiuos Ispanijos įstatymo patikslinimus, negalima tvirtinti, kad Komisija ginčijamo sprendimo 119 ir 122 konstatuojamosiose dalyse klaidingai nusprendė, jog minėtame įstatyme antžeminių tinklų eksploatavimas nėra apibrėžtas kaip viešoji paslauga, kaip tai suprantama pagal 18 punkte minėtą sprendimą *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415).
- 59 Priešingai, nei tvirtina ieškovai, radijo ir televizijos transliavimo tinklų eksploatavimas per konkrečią platformą nėra paprasčiausiai konkretus šios paslaugos teikimo būdas. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į technologinio neutralumo reikalavimą, toks ribojimas nebuvo būtinas pagal Įstatymą 32/2003, netgi tiesiogiai prieštaravo šio įstatymo nuostatoms.
- 60 Dėl ieškovų tvirtinimo, kad Ispanijos valdžios institucijų diskreciją nustatyti BESP teikimo būdus patvirtina 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, p. 1) 2 ir 3 straipsniai, pakanka pažymėti, kad minėta direktyva, remiantis jos 1 straipsnio 2 dalimi, taikoma siekiant suteikti darbų arba paslaugų koncesijas

ekonominės veiklos vykdytojams, ir to negalima paneigti aplinkybe, kad šios direktyvos 2 ir 3 straipsniuose pažymimi laisvo viešųjų institucijų vykdomo administravimo, lygiateisiškumo, nediskriminavimo ir skaidrumo principai.

- 61 Dėl konkurencijos normų taikymo reikia atskirti situaciją, kai valstybė įgyvendina viešąjį valdymą, nuo situacijos, kai ji vykdo pramoninio ar komercinio pobūdžio ekonominę veiklą, kai rinkai pateikiamos prekės ar paslaugos. Šiuo klausimu nėra svarbu, ar valstybė veikia tiesiogiai per instituciją, užtikrinančią viešąjį valdymą, ar per subjektą, kuriam ji suteikia ypatingas ar išimtinės teises (žr. 1997 m. kovo 18 d. Sprendimo *Diego Cali & Figli*, C-343/95, Rink., EU:C:1997:160, 16 ir 17 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką ir 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Compass-Datenbank*, C-138/11, Rink., EU:C:2012:449, 35 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Nuo valstybės atskiro teisinio subjektiškumo, kuris pagal nacionalinę teisę suteiktas ekonominę veiklą vykdančiam subjektui, egzistavimas neturi įtakos finansinių santykių tarp valstybės ir šio subjekto buvimui, todėl ir šių subjektų galimybei gauti valstybės pagalbą, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį (žr. 2011 m. kovo 24 d. Sprendimo *Freistaat Sachsen ir Land Sachsen-Anhalt / Komisija*, T-443/08 ir T-455/08, Rink., EU:T:2011:117, 129 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 62 Antra, autonominio regiono lygmeniu tarpžinybinėse sutartyse, sudarytose Baskų krašte, TNT tinklo eksploatavimas taip pat nebuvo apibrėžtas kaip BESP, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę.
- 63 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš tikrųjų aptariamose tarpžinybinėse sutartyse Baskų krašto valdžios institucijos pripažino, jog informacijos visuotinio prieinamumo vertybės ir informacijos įvairovė reikalauja visuotinio nekodotų televizijos kanalų transliavimo, ir kad jos, primindamos būtinybę, kad visi Baskų krašto gyventojai nevaržomai galėtų naudotis TNT, mano, jog tokiomis sąlygomis jos turi plėsti valstybinių skaitmeninių tankintuvų aprėptį tokiomis pačiomis sąlygomis. Vis dėlto, kaip ginčijamo sprendimo 124 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, nė vienoje iš šių tarpžinybinių sutarčių nuostatų konkrečiai neminima, kad antžeminio tinklo eksploatavimas laikomas viešąja paslauga. Be to, ieškovai aiškiai pabrėžia, jog pirmasis ieškovas niekada netvirtino, kad transliavimo per antžeminę platformą paslauga, o ne paslaugos teikimas per kitas platformas yra BESP.
- 64 Be to, reikia priminti, kad Įstatyme 32/2003, kuris, ieškovų nuomone, yra teisinis pagrindas, suteikiantis Ispanijos valdžios institucijoms teisę apibrėžti BESP, laikomasi technologinio neutralumo reikalavimo (žr. šio sprendimo 58 punktą). Todėl negalima konstatuoti, kad, atmesdamos bet kokią kitą technologiją, leidžiančią perduoti televizijos signalą II zonoje, Baskų krašto valdžios institucijos aptariamose sutartyse TNT tinklo eksploatavimą apibrėžė kaip BESP.
- 65 Antra, ieškovai tvirtina, kad Komisija nepagrįstai atskyrė transliavimo paslaugą nuo transliavimo tinklų eksploatavimo. Jie mano, kad jei transliavimo paslauga yra viešoji paslauga, tinklo, kuris leidžia teikti minėtą paslaugą, užtikrinimas ir finansavimas taip pat yra labai svarbūs ir jais siekiama to paties bendro intereso. Šiuo klausimu jie nurodo 1987 m. gruodžio 18 d. *Ley 31/1987 de Ordenación de las Telecomunicaciones* (Įstatymas 31/1987 dėl telekomunikacijų organizavimo) (BOE Nr. 303, 1987 m. gruodžio 19 d., p. 37409, toliau – Įstatymas 31/1987), pagal kurį garso ir vaizdo transliavimo antžeminėmis bangomis paslaugos yra viešosios paslaugos.
- 66 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad perdavimas yra būtinas transliacijai. Iš tikrųjų pagal teismų praktiką perdavimo technika nėra transliavimo sąvokos vertinimo lemiamasis kriterijus (2005 m. birželio 2 d. Sprendimo *Mediakabel*, C-89/04, Rink., EU:C:2005:348, 33 punktą ir 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Kabel Deutschland Vertrieb und Service*, C-336/07, Rink., EU:C:2008:765, 64 punktą), vis dėlto tarp šių dviejų paslaugų egzistuoja abipusės priklausomybės ryšys.

- 67 Vis dėlto, kaip tvirtina Komisija, transliavimo paslauga turi būti atskirta nuo transliavimo tinklų eksploatavimo paslaugos. Iš tikrųjų tai dvi skirtingos veiklos, kurias vykdo skirtingos įmonės skirtingose rinkose. Transliavimo paslaugą teikia transliuotojai, t. y. televizijos operatoriai, o transliavimo tinklų eksploatavimo paslaugą teikia signalų transliavimo platformų, t. y. antžeminės, palydovinės kabelinės ar interneto protokolo televizijos (IPTV), operatoriai.
- 68 Kaip nurodo į bylą įstojusi šalis, toks atskyrimas egzistuoja taip pat ir komunikacijų sektoriuje. Iš 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349) 5 konstatuojamosios dalies matyti, kad reikia atskirti perdavimo reguliavimą nuo turinio reguliavimo.
- 69 Ieškovai taip pat nurodo aplinkybę, kad ES ir ESV sutartis papildančiame Protokole Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos pažymimi valstybių narių su viešosiomis paslaugomis susiję įgaliojimai, kuriuos suteikia, apibrėžia ir organizuoja kiekviena valstybė narė. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad šis protokolas taikomas transliavimo sektoriui (2012 m. liepos 10 d. Sprendimo *TF1 ir kt. / Komisija*, T-520/09, EU:T:2012:352, 94 punktas), konkrečiai, viešosios transliavimo paslaugos, kurią užtikrinti pavesta transliavimo įstaigoms, t. y. šiuo atveju – televizijos operatoriams, finansavimui. Tačiau signalų transliavimo platformų operatorių finansavimui šis protokolas netaikomas.
- 70 Be to, ES ir ESV sutartis papildančiame Protokole Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos valstybės narės, pareiškdamos, kad viešoji transliavimo paslauga valstybėse narėse yra tiesiogiai susijusi su kiekvienos visuomenės demokratiniiais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais ir su poreikiu išlaikyti žiniasklaidos įvairovę, tiesiogiai padarė nuorodą į sukurtas visuomeninės transliacijos sistemas, kurių tikslas transliuoti visiems šių valstybių gyventojams bendras televizijos programas (2008 m. birželio 26 d. Sprendimo *SIC / Komisija*, T-442/03, Rink., EU:T:2008:228, 198 punktas). Nagrinėjamu atveju, kadangi Karaliaus dekretas 944/2005 nacionalinius privataus sektoriaus transliuotojus įpareigojo aprėpti 96 % gyventojų, o viešojo sektoriaus transliuotojus – 98 % gyventojų atitinkamoje savo teritorijoje (žr. šio sprendimo 2 punktą) ir kadangi beveik visoje II zonoje tokia aprėpties pareiga užtikrino galimybę žiūrėti visuomeninius kanalus, o III zonoje dėl reljefo antžeminis skaitmeninis transliavimas buvo neįmanomas (žr. šio sprendimo 3 punktą), aptariama priemone iš esmės buvo siekiama finansuoti aprėpties plėtrą per privataus sektoriaus televizijos operatorius. Be to, reikia pažymėti, kad minėto protokolo tikslai, susiję su visuomenės demokratiniiais, socialiniais ir kultūriniais poreikiais ir poreikiu išlaikyti žiniasklaidos įvairovę, visiškai nesietini su transliavimo technologijos pasirinkimu.
- 71 Argumentus, susijusius su Įstatymu 31/1987, reikia atmesti. Iš tikrųjų, pirma, šis įstatymas nebuvo pateiktas Bendrajam Teismui. Reikia priminti, kad priimant sprendimą valstybės pagalbos srityje nacionalinės teisės nustatymas yra fakto klausimas (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *A2A / Komisija*, C-318/09 P, EU:C:2011:856, 125 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Klausimas, ar nacionalinės teisės norma taikoma šioje byloje ir kiek taikoma, priklauso nuo to, kaip teismas vertina faktines aplinkybes, ir jam taikomos įrodymų tyrimo ir įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklės (2012 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-154/10, Rink., EU:T:2012:452, 65 punktas). Antra, ieškovų argumentas, kad pagal minėtą įstatymą garso ir vaizdo transliavimo antžeminėmis bangomis paslaugos yra viešosios paslaugos, bet kuriuo atveju neleidžia daryti išvados, kad šis įstatymas, be transliavimo paslaugų, viešosiomis paslaugomis pripažįsta ir kitas paslaugas.
- 72 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovai negalėjo nurodyti, kurias viešąsias paslaugas TNT tinklo operatoriai buvo įpareigoti teikti pagal Ispanijos įstatymą ar eksploatavimo sutartis, ir nepateikė jokių įrodymų šiuo klausimu.

- 73 Trečia, ieškovo argumentai, susiję su tuo, kad Komisijos vertinimas buvo prieštaringas, nes ji jau buvo nusprendusi, kad plačiajuosčio ryšio tinklo diegimas gali būti laikomas BEP, turi būti atmesti. Iš tikrųjų kiekvienos paslaugos atveju reikia išnagrinėti atskirai, ar tenkinami 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytos pirmosios sąlygos reikalavimai, t. y. ar pagalbą gaunanti įmonė turi iš tiesų vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus ir ar jos užduotys ir susiję įsipareigojimai aiškiai apibrėžti. Reikia priminti, kad valstybės pagalbos sąvoka yra objektyvi sąvoka, vertinama atsižvelgiant tik į tai, ar valstybės priemone suteikiamas pranašumas vienai ar kelioms įmonėms. Komisijos praktika šioje srityje, dėl kurios šalys, beje, nesutaria, nėra lemiamą (žr. 2009 m. kovo 4 d. Sprendimo *Associazione italiana del risparmio gestito ir Fineco Asset Management / Komisija*, T-445/05, Rink., EU:T:2009:50, 145 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Be to, reikia pažymėti, kad technologinio neutralumo kriterijaus laikymasis taip pat turi lemiamą reikšmę nustatant, ar plačiajuosčio ryšio elektroninių komunikacijų tinklo diegimo ir eksploataavimo paslauga gali būti laikoma BEP (2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Iliad ir kt. / Komisija*, T-325/10, EU:T:2013:472, 142–145 punktai).
- 74 Šiuo klausimu dėl ieškovo argumentų, kad Komisijos vertinimas buvo prieštaringas, nes ji pritarė pasirinkimui, kad transliavimo paslauga III zonoje būtų teikiama tik naudojantis palydovine technologija, pakanka konstatuoti, kad eksploataavimo paslauga minėtoje zonoje nėra šios bylos dalykas ir kad ši zona buvo apibrėžta kaip teritorija, kurioje dėl orografinių sąlygų antžeminis priėmimas yra neįmanomas arba kelia ypatingų sunkumų. Be to, tai, kad Komisija pritarė vienos technologijos pasirinkimui vienoje zonoje, nėra pagrindas pateisinti kitos technologijos pasirinkimą kitoje zonoje.
- 75 Be to, ieškovi tvirtina, kad Komisija klaidingai savo poziciją grindė nurodydama su valstybės pagalba, Vokietijos federalinės Respublikos suteikta diegiant TNT (DVB-T) Berlyno ir Brandenburgo regione (Vokietija), susijusią bylą, kurioje buvo priimtas 2009 m. spalio 6 d. Sprendimas *Vokietija / Komisija* (T-21/06, EU:T:2009:387) ir 2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimas *Vokietija / Komisija* (C-544/09 P, EU:C:2011:584). Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad minėtuose sprendimuose Sąjungos teismas nenagrinėjo klausimo, ar antžeminio ryšio eksploataavimo paslauga pagrįstai buvo pripažinta BEP, kaip reikalaujama pagal 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytą pirmą sąlygą. Tyrimas buvo susijęs labiau su klausimu, ar aptariama pagalba suderinama su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Būtent šiame kontekste Komisija nurodė šią pagalbą, kaip tai matyti visų pirma iš ginčijamo sprendimo 77 išnašos.
- 76 Ketvirta, dėl Komisijos subsidiarios išvados, pateiktos ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamojoje dalyje, kad konkrečios pagalbinės platformos, šiuo atveju antžeminės platformos, eksploataavimo laikymas viešąja paslauga buvo akivaizdi Ispanijos valdžios institucijų klaida, ieškovi tvirtina, kad Komisija negalėjo tik nuspręsti, kad minėtos institucijos, pasirinkdamos tam tikrą technologiją, padarė akivaizdžią klaidą. Jų nuomone, technologinio neutralumo kriterijus nėra absoliutus. Nurodydami du tyrimus, jie tvirtina, kad Komisija turėjo išnagrinėti, ar Ispanijos valdžios institucijų atlikta analizė, susijusi su taikytinos technologijos pasirinkimu, buvo akivaizdžiai klaidinga.
- 77 Iš bendros Sutarties sistemos matyti, kad SESV 108 straipsnyje numatytos procedūros rezultatas niekada neturi prieštarauti specialioms Sutarties nuostatoms (žr. 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast*, C-390/06, Rink., EU:C:2008:224, 50 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką ir 2013 m. spalio 16 d. Sprendimo *TF1 / Komisija*, T-275/11, EU:T:2013:535, 41 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Valstybių narių diskrecija apibrėžiant savo BEP negali būti tokia, kuri suteikia galimybę pažeisti vienodo požiūrio principą, kuris, kalbant apie tinklų eksploataavimo paslaugą, užtikrinamas konkrečiai per technologinio neutralumo kriterijų. Kai egzistuoja kelios perdavimo platformos, kaip nagrinėjamu atveju, negalima tvirtinti, kad viena iš jų yra esminė perduodant transliavimo signalus, nepažeidžiant technologinio neutralumo kriterijaus. Taigi TNT tinklo eksploataavimo paslaugą apibrėždamos kaip BEP Ispanijos valdžios institucijos neturėjo diskriminuoti

kitų platformų. Neiškraipyta konkurencija, kokia ir nurodyta SESV, gali būti užtikrinama, tik jeigu atskiri ūkio subjektai turi lygias galimybes (žr. 2013 m. vasario 28 d. Sprendimo *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*, C-1/12, Rink., EU:C:2013:127, 88 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

78 Vis dėlto technologinio neutralumo kriterijaus laikymasis nereiškia, kad visais atvejais apibrėžiant tam tikrą perdavimo tinklo eksploatavimo platformą daroma akivaizdi klaida. Ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo akivaizdžią Ispanijos valdžios institucijų klaidą apibrėžiant tam tikrą platformą [kaip BESP]. Ji nenagrinėjo, ar toks pasirinkimas yra objektyviai pagrįstas nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į didelę Ispanijos valdžios institucijų diskreciją apibrėžiant tai, kas, jų nuomone, yra BESP. Iš tikrųjų atlikdama tyrimą pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą Komisija nagrinėjo, ar konkrečios technologijos pasirinkimas gali būti priimtinas. Vis dėlto į šiuos vertinimus negali būti atsižvelgiama nagrinėjant klausimą, ar Komisija pagrįstai konstatavo Ispanijos valdžios institucijų akivaizdžią klaidą apibrėžiant BESP, nes BESP apibrėžties teisėtumo nagrinėjimas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį skiriasi nuo pagalbos suderinamumo nagrinėjimo pagal SESV 107 straipsnio 3 dalį. Iš tikrųjų, nors valstybės narės turi didelę diskreciją apibrėžiant BESP, Komisija turi didelę diskreciją sprendžiant, ar pagalba yra suderinama su vidaus rinka. Todėl, kadangi Komisija išsamiai nenagrinėjo valstybės narės pasirinkimo, ji nepagrįstai konstatavo akivaizdžią Ispanijos valdžios institucijų klaidą apibrėžiant tam tikrą šio eksploatavimo platformą.

79 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nors Komisija nepagrįstai nusprendė, kad Ispanijos valdžios institucijos akivaizdžiai klaidingai apibrėžė tam tikrą transliavimo tinklų eksploatavimo platformą, 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta pirmoji sąlyga netenkinama dėl aiškiaus ir tiksliaus nagrinėjamos paslaugos kaip viešosios paslaugos apibrėžimo nebuvimo, kaip tai Komisija konstatavo ginčijamo sprendimo 119–125 konstatuojamosiose dalyse.

– Dėl 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytos ketvirtosios sąlygos, susijusios su mažiausių kaštų visuomenei garantija

80 Pagal šią sąlygą, kai įmonė, vykdanči viešosios paslaugos įpareigojimus, kiekvienu konkrečiu atveju nėra pasirinkta vadovaujantis viešųjų pirkimų procedūra, kuri leistų pasirinkti paraišką pateikusių organizaciją, galinčią teikti šias paslaugas mažiausiais kaštais visuomenei, reikalingos kompensacijos dydis turi būti nustatytas remiantis kaštų analize, kurių tipinė įmonė, gerai valdoma ir turinti pakankamai išteklių, kad galėtų atitikti būtinus viešosios paslaugos reikalavimus, būtų patyrusi vykdydama šias pareigas, atsižvelgiant į atitinkamas gaunamas įplaukas ir protingą pelną, susijusį su šių įsipareigojimų vykdymu (18 punkte minėto Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, EU:C:2003:415, 93 punktas).

81 Ginčijamo sprendimo 128 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo: kadangi konkurso nebuvo, Baskų krašto valdžios institucijos teigė, jog ši sąlyga tenkinama todėl, kad pati Baskų krašto vyriausybės įmonė, teikianti radijo ir televizijos transliavimo perdavimo ir aprėpties paslaugas, yra gerai valdoma įmonė, turinti pakankamai išteklių reikiamai veiklai vykdyti. Remdamosi išlaidų, kurios joms nebuvo nurodytos, palyginimu, Baskų krašto valdžios institucijos nusprendė, kad teikti paslaugas palydoviniu formatu būtų buvę brangiau, negu modernizuoti aptariamą viešosios įmonės antžeminį tinklą. Tačiau, Komisijos nuomone, kad būtų tenkinama nagrinėjama ketvirtoji sąlyga, palyginimo su palydovine technologija nepakanka šios viešosios įmonės tinkamumui nustatyti, nes galėjo būti ir kitų antžeminių platformos operatorių, kurie būtų teikę šią paslaugą už mažesnę kainą. Todėl ji konstatavo, kad Baskų krašto autonominio regiono atveju netenkinama 18 punkte minėto Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) ketvirtoji sąlyga.

82 Ieškovai ginčija šiuos vertinimus ir tvirtina, kad antroji ieškovė yra antžeminių tinklų operatorių sektoriuje gerai valdoma įmonė ir kad jos išlaidos atitinka rinkos tendencijas. Šiuo klausimu Baskų krašto administracijos sudarytose tarpžinybinėse sutartyse nustatant atlygį jai buvo atsižvelgta į situaciją

rinkoje. Ieškovų nuomone, antrosios ieškovės kompensacija atitiko rinkos kainas ir garantavo paslaugos teikimą už mažiausią kainą. Be to, išgydama prekes, įrangą ir kitas paslaugas ji visada organizuodavo viešo pirkimo konkursą. Be to, kaip nurodo ieškovai, antroji ieškovė, priešingai nei kitos įmonės, jau realiai turėjo infrastruktūrą, būtiną tinklui sukurti. Skaitmeninimo procesas buvo paprasčiausias esamų tinklų pritaikymas pereinant nuo analoginės technologijos prie skaitmeninės technologijos. Pasirinkus kitą operatorių būtų reikėję dvigubinti infrastruktūrą, o tai Komisija uždraudė diegiant plačiajuosčio ryšio tinklą. Taigi antroji ieškovė buvo vienintelė antžeminių tinklų operatorė, galinti teikti aptariamą paslaugą. Ieškovų nuomone, jų vertinimus patvirtina Komisijos praktika dėl pagalbos schemos, kurią nustatė Slovėnijos Respublika, priimdama teisės aktus dėl reikalavimus atitinkančių energijos gamintojų. Galiausiai antžeminės technologijos išlaidos mažesnės nei palydovinės technologijos išlaidos, ir tai patvirtinta pirmojo ieškovo parengtoje ataskaitoje. Atvirkščiai, nei ginčijamo sprendimo 69 išnašoje nurodė Komisija, ji gavo šią ataskaitą.

- 83 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirma, ginčijamo sprendimo 128 konstatuojamojoje dalyje Komisija iš esmės nusprendė, kad netenkinama 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta ketvirtoji sąlyga, nes Baskų krašto valdžios institucijos neįrodė, kad antroji ieškovė buvo tinkama įmonė, nes galėjo būti ir kitų antžeminių tinklų operatorių, kurie būtų teikę šią paslaugą už mažesnę kainą. Todėl klausimas, ar antžeminės technologijos kaina buvo mažesnė nei palydovinės, yra nereikšmingas nagrinėjant, ar buvo tenkinama ši sąlyga. Baskų krašto valdžios institucijų ataskaita, minima to paties sprendimo 69 išnašoje, susijusi su šiuo klausimu, o tai, ar ši ataskaita iš tikrųjų buvo pateikta Komisijai, nėra svarbu norint išsiaiškinti, ar Komisija galėjo pagrįstai nuspręsti, kad 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta ketvirtoji sąlyga nėra tenkinama.
- 84 Antra, argumentą, kad antroji ieškovė yra tinkamai valdoma įmonė, nes ji gavo kompensaciją tik kai už realias išlaidas išigijo reikalingą įrangą, reikia atmesti, kadangi šiuo klausimu tarp Baskų krašto administracijos sudarytose tarpžinybinėse sutartyse nustatant atlygį buvo atsižvelgta į situaciją rinkoje. Iš tikrųjų reikia konstatuoti, kad antrosios ieškovės veikla neapsiribojo tik įrangos pirkimu ir kad Baskų krašto autonominis regionas jai pavedė diegti, prižiūrėti ir eksploatuoti televizijos tinklą Baskų krašte (žr. šio sprendimo 13 punktą). Be to, kaip tvirtina Komisija, investicijų ir planuojamų einamųjų išlaidų nurodymas šiose sutartyse nepakeičia išlaidų, kurias vidutinė, gerai valdoma ir tinkamai apsirūpinusi, kad patenkintų reikalavimus, kurių kyla iš viešosios paslaugos teikimo, įmonė patiria vykdydama išpareigojimus, įvertinus atitinkamas pajamas ir pagrįstą pelną, gautus vykdant šiuos išpareigojimus, analizės.
- 85 Trečia, reikia atmesti argumentą, kad antroji ieškovė, priešingai nei kitos įmonės, realiai jau turėjo infrastruktūrą, reikalingą tinklui sukurti, ir kad skaitmeninimo procesas buvo paprasčiausias esamų tinklų pritaikymas, todėl kito operatoriaus pasirinkimas būtų lėmęs infrastruktūros padvigubinimą. Iš tikrųjų šis argumentas visiškai neįrodo, kad antroji ieškovė buvo pasirinkta remiantis išlaidų, kurias vidutinė, gerai valdoma ir tinkamai apsirūpinusi, kad patenkintų reikalavimus, kurių kyla iš viešosios paslaugos teikimo, įmonė patiria, analize. Ieškovai neįrodė, kad nagrinėjamos paslaugos patikėjimas kitam antžeminių tinklų operatoriui būtų lėmęs infrastruktūros padvigubinimą. Kaip tvirtina Komisija, negalima atmesti galimybės, kad antžeminio tinklo diegimas galėjo būti patikėtas kitiems operatoriams, kuriems nebūtų reikėję diegti naujos infrastruktūros.
- 86 Ketvirta, dėl argumento, kad jų vertinimą patvirtina 2007 m. balandžio 24 d. Komisijos sprendimas C 7/2005, susijęs su pagalbos schema, kurią nustatė Slovėnijos Respublika, priimdama teisės aktus dėl reikalavimus atitinkančių energijos gamintojų, reikia pažymėti, jog ieškovai neįrodė, kad energijos sektorius ir transliavimo sektorius yra tiek panašūs, kad Komisijos vertinimas, atliktas vienu atveju, gali būti pritaikytas ir kitu. Taip pat, kaip jau buvo nurodyta (žr. šio sprendimo 73 punktą), valstybės pagalbos sąvoka yra objektyvi sąvoka, vertinama atsižvelgiant tik į tai, ar valstybės priemonė suteikia pranašumą vienai ar kelioms įmonėms. Komisijos praktika šioje srityje, dėl kurios šalys, beje, nesutaria, nėra lemiamas.

- 87 Penkta, reikia atmesti argumentą, kad Baskų krašto administracija galėjo patikėti nagrinėjamą paslaugą antrajai ieškovei be išankstinio viešo pirkimo konkurso, nes ji priklausė minėtai administracijai. Iš tikrųjų vien tik tai, kad administracijos užtikrintina paslauga teikiama naudojantis jos pačios priemonėmis, nėra mažiausių kaštų visuomenei garantija.
- 88 Iš to matyti, jog ieškovai neįrodė, kad Komisija nepagrįstai konstatavo, kad netenkinama 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatyta ketvirtoji sąlyga.
- 89 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad visos 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytos sąlygos kartu nebuvo tenkinamos. Taigi Komisija, konstatuodama, kad antroji ieškovė turėjo ekonominės naudos, nepadarė klaidos.
- 90 Todėl ieškinio pirmojo pagrindo pirma dalis atmestina.

Dėl antros dalies, susijusios su atrankinio pranašumo nebuvimu

- 91 Ieškovai tvirtina, kad antroji ieškovė negavo atrankinio pranašumo, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes ji tik teikė paslaugas, laikomas BEBP, nepažeisdama 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytų sąlygų. Ginčijamame sprendime atrankumo kriterijus sutampa su tariamu technologinio neutralumo kriterijaus pažeidimu.
- 92 Šis argumentas turi būti atmestas.
- 93 Iš tikrųjų, priešingai, nei nurodo ieškovai, ginčijamame sprendime atrankumo kriterijus „[ne]sutampa“ su technologinio neutralumo kriterijaus pažeidimu. Iš ginčijamo sprendimo 113 konstatuojamosios dalies matyti, kad, Komisijos manymu, pranašumas yra atrankinis, kadangi nagrinėjamą pagalbą gavo tik transliavimo sektorius ir kadangi šiame sektoriuje pranašumą galėjo įgyti tik antžeminės platformos rinkoje veikiančios įmonės.
- 94 Reikia pažymėti, kad pagal atrankumo kriterijų, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, reikalaujama, kad atitinkama priemonė suteiktų pranašumą tam tikroms įmonėms ar tam tikrų prekių gamybai. Tai yra savarankiškas valstybės pagalbos sąvokos kriterijus (žr. šio sprendimo 38 punktą). Todėl, net jei antroji ieškovė teikė BEBP nepažeisdama 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytų sąlygų, tai neįrodo, kad Komisija ginčijamo sprendimo 113 konstatuojamojoje dalyje nepagrįstai konstatavo, kad nagrinėjama priemonė yra atrankinė.
- 95 Be to, reikia pažymėti, kad šioje byloje svarstoma priemonė nėra vienodai taikoma visiems ūkio subjektams. Todėl ji negali būti pripažinta bendra mokestinės ar ūkio politikos priemone, kuri nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze ir kt.*, C-222/04, Rink., EU:C:2006:8, 135 punktą ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *P*, C-6/12, Rink., EU:C:2013:525, 18 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 96 Darytina išvada, kad ieškinio pirmojo pagrindo antra dalis, taigi ir visas pirmasis pagrindas turi būti atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su teisės klaida vertinant nagrinėjamos priemonės suderinamumą su vidaus rinka

- 97 Ši pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmą dalį susijusi su Komisijos klaida taikant Sprendimą 2005/842. Nurodydami antrą dalį ieškovi tvirtina, kad Komisija nepagrįstai nepripažino nagrinėjamos priemonės suderinama su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą.

Dėl pirmos dalies, susijusios su klaida taikant Sprendimą 2005/842

- 98 Ieškovi tvirtina, kad Komisija nepagrįstai nepripažino, kad nagrinėjama priemonė yra suderinama su vidaus rinka pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį ir Sprendimą 2005/842, kuris galiojo pasirašant koncesijos sutartis antrosios ieškovės naudai. Jų nuomone, Ispanijos valdžios institucijos nagrinėjamą paslaugą pripažino BESP, o Baskų krašto valdžios institucijos pavedė antrajai ieškovei teikti šią paslaugą Baskų krašte. Be to, minėtas sprendimas atleido Ispanijos valdžios institucijas nuo pareigos pranešti Komisijai, nes metinis kompensacijos už nagrinėjamą paslaugą dydis buvo mažesnis nei 30 mln. EUR. Be to, kitos šio sprendimo taikymo sąlygos taip pat buvo tenkinamos, nes kompensacija antrajai ieškovei neviršijo to, kas buvo būtina padengti paslaugos teikimo išlaidas.

- 99 Šis argumentas turi būti atmestas. Iš tikrųjų pagal Sprendimo 2005/842 1 straipsnį jame išdėstomos sąlygos, kurioms esant valstybės pagalba kompensacijos už viešąją paslaugą forma, skirta tam tikroms įmonėms, kurioms patikėta teikti BESP, yra laikoma suderinama su bendrąja rinka ir jai netaikomas SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatytas išankstinio informavimo reikalavimas. Kadangi buvo jau konstatuota, jog Komisija gali pagrįstai nuspręsti, kad antžeminių ryšių operatoriams Baskų krašte nebuvo patikėta teikti BESP (žr. šio sprendimo 42–79 punktus), minėtas sprendimas nagrinėjamu atveju netaikomas ir Komisija nepadarė klaidos ginčijamo sprendimo 172 konstatuojamojoje dalyje nusprendžiant, kad negalima remtis SESV 106 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta išimtimi.

- 100 Pirmą šio ieškinio pagrindo dalį turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, susijusios su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu

- 101 Ieškovi kaltina Komisiją pažeidus SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nes ši institucija neigė aplinkybę, kad nagrinėjama priemonė yra technologiškai neutrali, tinkama ir proporcinga, taip pat aplinkybę, kad ši priemonė buvo minimali būtina priemonė, kad būtų pasiektas tikslas, nesukeliant nereikalingo konkurencijos iškraipymo.

– Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su klaidomis vertinant nagrinėjamos priemonės technologinį neutralumą, tinkamumą ir proporcingumą

- 102 Ieškovi tvirtina, kad Komisija klaidingai konstatavo, jog nagrinėjama priemonė neatitinka technologinio neutralumo kriterijaus, yra neproporcinga ir nėra tinkama priemonė.

- 103 Iš ginčijamo sprendimo 153–167 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija nusprendė, jog nagrinėjama pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nes, kaip ji nurodo, nagrinėjama priemonė neatitiko technologinio neutralumo kriterijaus, nebuvo proporcinga ir tinkama užtikrinti, kad nekoduoti televizijos kanalai būtų transliuojami II zonos gyventojams. Šiuo klausimu minėto sprendimo 155 konstatuojamojoje dalyje ji konstatavo, kad dauguma viešųjų pirkimų konkursų nebuvo technologiškai neutralūs, nes per juos antžeminė technologija ir TNT buvo aiškiai nurodytos. Pagal šio sprendimo 156–157 konstatuojamąsias dalis joks tyrimas nedavė pakankamai įrodymų dėl antžeminės platformos pranašumo prieš palydovinę platformą. Dėl nagrinėjamos priemonės proporcingumo to

paties sprendimo 166 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad Ispanijos vyriausybė galėjo bent paskatinti autonominius regionus organizuojant viešuosius pirkimus atsižvelgti į kai kurių konkrečių platformų teikiamas galimybes efektyviai sumažinti išlaidas.

- 104 Reikia pažymėti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką nukrypimai nuo SESV 107 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto bendrojo valstybės pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka principo turi būti aiškinami griežtai (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-277/00, Rink., EU:C:2004:238, 20 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką ir 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Nuova Agricast ir Cofra / Komisija*, C-67/09 P, Rink., EU:C:2010:607, 74 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 105 Be to, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką taikydama SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą Komisija turi didelę diskreciją, kurios įgyvendinimas apima sudėtingus ekonominius ir socialinius vertinimus. Šios diskrecijos teisminė kontrolė skirta tik įvertinti, ar laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, nurodytų faktinių aplinkybių tikslumui patikrinti ir nustatyti, ar nėra teisės klaidos, akivaizdžios faktinių aplinkybių vertinimo klaidos ir piktnaudžiavimo įgaliojimais (2002 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-351/98, Rink., EU:C:2002:530, 74 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-372/97, Rink., EU:C:2004:234, 83 punktą).
- 106 Taip pat reikia priminti, kad, nors Komisija turi diskreciją atlikdama ekonominį vertinimą, tai nereiškia, kad Sąjungos teismai turi susilaikyti nuo Komisijos ekonominių duomenų aiškinimo kontrolės. Iš tikrųjų Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik nurodytų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas. Tačiau, vykdydamas šią kontrolę, jis neturi pakeisti Komisijos ekonominio vertinimo savuoju. Be to, reikia pažymėti, kad tais atvejais, kai institucija turi didelę diskreciją, tam tikrų procedūrinių garantijų laikymosi kontrolė yra ypač svarbi. Pagal teismų praktiką tarp šių garantijų yra ir kompetentingos institucijos pareiga atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias aplinkybes ir pakankamai motyvuoti savo sprendimą (žr. 2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Ispanija / Lenzing*, C-525/04 P, Rink., EU:C:2007:698, 56–58 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).
- 107 Pirmiausia ieškovai tvirtina, kad, priešingai, nei ginčijamame sprendime darė Komisija, technologinio neutralumo kriterijaus taikymas priklauso nuo kiekvieno konkretaus atvejo ir faktinių aplinkybių skirtingose Sąjungos teritorijose. Jie nurodo, kad tiek iš 2003 m. rugsėjo 17 d. Komisijos komunikato Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo (perėjimas prie skaitmeninio transliavimo ir analoginio transliavimo nutraukimas) [C(2003) 541 *final*] (toliau – 2003 m. komunikatas dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo), tiek iš 2005 m. gegužės 24 d. Komisijos komunikato Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl spartesnio perėjimo nuo analoginio prie skaitmeninio transliavimo [C(2005) 204 *final*] matyti, kad technologinio neutralumo kriterijus nėra absoliutus. Ispanijos įstatymuose jis taip pat pripažįstamas tik kaip kriterijus, į kurį reikia kiek įmanoma atsižvelgti.
- 108 Vis dėlto šie argumentai neįrodo, kad Komisija padarė akivaizdžią klaidą. Iš tikrųjų, iš ginčijamo sprendimo 154 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija nemanė, jog technologinio neutralumo kriterijus yra absoliutus, tačiau jai atrodo, kad technologija turėjo būti pasirinkta po technologiškai neutralaus viešojo pirkimo, kaip tai vyko kitose valstybėse narėse. Komisijos nuomone, kadangi nagrinėjamu atveju nebuvo organizuotas viešasis pirkimas, atitinkamos technologijos pasirinkimas galėtų būti priimtinas, jei jis būtų pagrįstas preliminarus tyrimo išvadomis, patvirtinančiomis, kad, kalbant apie kokybę ir išlaidas, buvo galima pasirinkti tik vieną technologiją. Įrodinėjimo pareiga teka valstybei narei, kuri turi įrodyti, kad minėtas tyrimas yra pakankamai pagrįstas ir kad jis buvo atliktas visiškai nepriklausomai. Iš to matyti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovai, Komisija neatmetė galimybės, jog nagrinėjamo atvejo faktinės aplinkybės gali leisti pasirinkti konkrečią technologiją.

- 109 Technologinio neutralumo kriterijaus svarbą šioje srityje Komisija pažymėjo 2003 m. komunikato dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo 2.1.3 punkte, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 144 konstatuojamosios dalies. Kaip nurodyta šiame komunikate, technologinio neutralumo sąlyga reiškia, kad analoginio transliavimo atsisakymas konkrečioje teritorijoje įmanomas tik tada, kai beveik visi namų ūkiai gauna skaitmenines paslaugas, o norint pasiekti šį tikslą, reikia atsižvelgti į visus transliavimo būdus (75 punkte minėto Sprendimo *Vokietija / Komisija*, EU:T:2009:387, 69 punktas). Komisijai priėmus šiuos aktus, skirtus Sutartį atitinkantiems kriterijams, kuriuos ji rengiasi taikyti įgyvendindama savo diskreciją, patikslinti, atsiranda Komisijai priskirtų galių apribojimas, ir ji turi vadovautis taisyklėmis, kurias pati nusistatė (2008 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Hotel Cipriani ir kt. / Komisija*, T-254/00, T-270/00 ir T-277/00, Rink., EU:T:2008:537, 292 punktas).
- 110 Be to, kadangi ieškovai per posėdį, darydami nuorodą į 2003 m. komunikatą dėl perėjimo prie skaitmeninio transliavimo, patvirtino, kad valstybei narei pasirenkant konkrečią technologiją nebūtinai preliminarus tyrimas, reikia pažymėti, kad pagal šio komunikato 2.1.3 punktą viešosios valdžios konkretus pasirinkimas turi būti pagrįstas aiškiai apibrėžtais bendrojo intereso tikslais ir įgyvendinamas proporcingai.
- 111 Antra, ieškovai tvirtina, kad antžeminės platformos pasirinkimas pagrįstas įvairiomis ataskaitomis. Ieškovai nurodo, kad iš 2007 m. liepos mėn. ataskaitos dėl referencinių visuotinio TNT prieinamumo Ispanijoje išlaidų, kurią parengė Ispanijos valdžios institucijos, matyti, kad technologinio neutralumo teorinė sąvoka netaikytina antžeminės televizijos technologijos pakeitimui konkrečiomis Ispanijos televizijos rinkos sąlygomis. Šioje ataskaitoje konstatuojama, kad skaitmeninimas pasitelkiant ne antžeminę technologiją būtų gerokai brangesnis, kad palydovinė platforma nėra patikima, nes televizijos operatoriams reikalingi leidimai nebūtų suteikti, o kitos technologijos nei antžeminė naudojimas lemtų vėlavimą įgyvendinti skaitmeninimą. Ši išvada pažymima pirmojo ieškovo vertinime, kuriame patvirtinama, kad antžeminės technologijos pasirinkimas geresnis dėl ekonominių ir techninių priežasčių. Be to, palydovinės technologijos pasirinkimas III zonoje, kurio Komisija neginčija, įrodo, kad Ispanijos valdžios institucijos objektyviai rinkosi kiekvienu konkrečiu atveju tinkamiausią technologiją. Šį vertinimą taip pat patvirtina telekomunikacijų infrastruktūrų eksploatuotojo ir tinklo įrangos tiekėjo tyrimas, kurį, ieškovų nuomone, Komisija turėjo įvertinti. Vis dėlto Komisija ginčijamo sprendimo 158 ir 164 konstatuojamosiose dalyse įrodomąją galią suteikė į bylą įstojusios šalies tyrimui ir konkrečiai neatsižvelgė į įvairias autonominių regionų ataskaitas. Subsidiariai Komisija nesilaikė pareigos motyvuoti.
- 112 Reikia priminti, jog norint įrodyti, kad Komisija, vertindama faktines aplinkybes, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, leidžiančią panaikinti ginčijamą sprendimą, ieškovo pateikti įrodymai turi būti pakankami, kad paneigtų sprendime pateiktų faktinių aplinkybių vertinimo patikimumą (1996 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *AIUFFASS ir AKT / Komisija*, T-380/94, Rink., EU:T:1996:195, 59 punktas ir 50 punkte minėto Sprendimo *FAB / Komisija*, EU:T:2009:386, 78 punktas).
- 113 Pirma, dėl šio sprendimo 111 punkte nurodytos ataskaitos reikia konstatuoti, kad pagal ginčijamo sprendimo 156 konstatuojamąją dalį ši ataskaita nepakankamai įrodė, jog antžeminė platforma pranašesnė už palydovinę platformą. Joje padaryta išvada, kad konkrečios technologijos pasirinkimas aprėpties plėsti turi būti analizuojamas kiekviename regione, atsižvelgiant į jo reljefo ir demografinius ypatumus. Ši ataskaita dar labiau patvirtina būtinybę organizuoti technologiniu požiūriu neutralų viešojo pirkimo konkursą, kad būtų nustatyta, kuri platforma yra pati tinkamiausia.
- 114 Šie vertinimai nėra akivaizdžiai klaidingi. Iš tikrųjų, iš šio sprendimo 111 punkte nurodytos ataskaitos 6 punkto matyti, kad Ispanijos valdžios institucijos analizavo dvi galimas situacijas, t. y. aprėpties plėtrą, kuri apimtų nuo 98 % iki 100 % gyventojų, ir aprėpties plėtrą, kuri apimtų nuo 96 % iki 100 % gyventojų. Nė viena šių situacijų neatitiko aprėpties plėtros, apimančios nuo 96 % iki 98,5 % gyventojų. Be to, remiantis minėtos ataskaitos išvadomis dėl šių dviejų situacijų, buvo tikėtina, kad galutinis tinkamiausias sprendimas bus priimtas renkantis iš dviejų alternatyvų, t. y. antžeminės arba palydovinės platformų, kai vienas ar kitas variantas būtų pasirinktas atsižvelgiant į gyventojų, kuriuos siekiama

- aprepti, fizinės buvimo vietos sąlygas ir aplinkybes. Iš anksto neatlikus tyrimo kiekviename autonominiame regione ir atsižvelgiant į teritorijos ortografiją, gyventojų pasiskirstymą teritorijoje ir į esamą televizijos transliavimo tinklo situaciją, neįmanoma numatyti, kokia proporcija minėtos alternatyvos turės įtakos galutiniam sprendimui. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šioje ataskaitoje atlikta analizė nepateisina technologinio neutralumo kriterijaus nesilaikymo. Be to, nors, kaip tvirtina ieškovai, pagal minėtą ataskaitą, viršijus namų ūkių aprėptį 90 %, antžeminis transliavimas yra ekonomiškiausias pasirinkimas, vis dėlto ši išvada buvo aiškiai pateikta kaip prielaida, nepaneigiant kitų aptariamoje ataskaitoje pateiktų išvadų.
- 115 Antra, dėl pirmojo ieškovo analizės iš ginčijamo sprendimo 157 konstatuojamosios dalies matyti, kad atliekant tyrimą kai kurie autonominiai regionai pateikė savo vidaus skaičiavimų, kuriais palygintos išlaidos, patiriamos aprėpties plėtrai naudojant abi technologijas. Tačiau šių skaičiavimų atlikimo data nebuvo aiški, be to, jie visi buvo nepakankamai išsamūs ir patikimi, kad pateisintų sprendimą aprėpties plėtrai rinktis antžeminę technologiją. Komisijos nuomone, nė vienas iš jų nebuvo atliktas nepriklausomo eksperto.
- 116 Kadangi pirmojo ieškovo analizę apima ginčijamo sprendimo 157 konstatuojamojoje dalyje pateiktas vertinimas, kaip tai patvirtino Komisija per posėdį, tai, kad Komisija atmetė šią analizę, nėra akivaizdi klaida. Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad minėtoje analizėje nėra jokių datų, o iš Baskų krašto valdžios institucijų 2011 m. vasario 24 d. pastabų, pateiktų per administracinę procedūrą, matyti, kad aptariama analizė patvirtino 2010 m. telekomunikacijų infrastruktūrų eksploatuotojo ir tinklo įrangos tiekėjo tyrimą. Kadangi aptariama analizė buvo atlikta praėjus nemažai laiko po to, kai buvo nustatytos nagrinėjamos priemonės, ji negali pateisinti technologinio neutralumo kriterijaus pasirenkant antžeminę platformą nesilaikymo. Iš tikrųjų pagal teismų praktiką klausimas, ar priemonė yra valstybės pagalba, turi būti sprendžiamas atsižvelgiant į situaciją, buvusią nustatant šią priemonę (žr. 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Région Nord-Pas-de-Calais ir Communauté d'Agglomération du Douaisis / Komisija*, T-267/08 ir T-279/08, Rink., EU:T:2011:209, 143 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 117 Dėl ieškovų šiuo klausimu tvirtinimo, kad Komisija ginčijamo sprendimo 69 išnašoje klaidingai nusprendė, jog pirmojo ieškovo analizė jai nebuvo pateikta, pakanka pažymėti, kad minėtoje išnašoje Komisija nurodė, jog tyrimas, susijęs su Baskų krašto valdžios institucijų vertinimais, pagal kuriuos palydovinė infrastruktūra būtų kainavusi daugiau nei antrosios ieškovės atliekamas antžeminio tinklo modernizavimas, nebuvo pateiktas. Tačiau iš Ispanijos valdžios institucijų ir Komisijos susirašinėjimo matyti, kad pastaroji prašė papildomos informacijos apie Baskų krašto valdžios institucijų vertinimą dėl išlaidų. Vis dėlto ši informacija Komisijai nebuvo pateikta. Todėl ji minėto sprendimo 157 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad Baskų krašto valdžios institucijų analizė nebuvo pakankamai detali, kad pagrįstų antžeminės technologijos pasirinkimą plečiant aprėptį.
- 118 Trečia, kalbant apie tai, kad ieškovai tvirtina, jog palydovinės technologijos pasirinkimas III zonoje, kurio Komisija neginčija, įrodo, kad Ispanijos valdžios institucijos objektyviai rinkosi tinkamiausią technologiją kiekvienu konkrečiu atveju, pakanka konstatuoti, kad šis argumentas jau buvo atmestas nagrinėjant pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį (žr. šio sprendimo 74 punktą).
- 119 Ketvirta, ieškovai tvirtina, kad jų nuomonę patvirtina eksploatuotojo ir tinklo įrangos tiekėjo tyrimai, kuriuos Komisija turėjo įvertinti. Šiuo klausimu Komisija ginčijamo sprendimo 158 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad šie tyrimai buvo atlikti 2010 m., praėjus daug laiko po tiriamų priemonių nustatymo. Komisijos nuomone, nepaisant to, ar šiuos tyrimus galima laikyti pakankamai nepriklausomais ir patikimais, jie buvo atlikti jau nustačius ginčijamas priemones, todėl tokiais tyrimais negalima pagrįsti aplinkybės, kad Ispanijos vyriausybei pasirodė nereikalinga surengti technologiškai neutralų viešąjį pirkimą. Komisija pridūrė, kad šių tyrimų rezultatus paneigia į bylą įstojusios šalies pateikti išlaidų vertinimai, kuriais įrodyta, kad palydovinė technologija yra ekonomiškai efektyvesnė.

- 120 Jokia ieškovų pateikta informacija neįrodo, kad šie vertinimai yra akivaizdžiai klaidingi. Iš tikrųjų, iš ginčijamo sprendimo 37 ir 38 išnašų, kuriose išdėstoma telekomunikacijų infrastruktūrų eksploatuotojo ir tinklo įrangos tiekėjo tyrimų, kuriuos Komisija pateikė vykdydama Bendrojo Teismo nustatytas proceso organizavimo priemonės (žr. šio sprendimo 28 punktą), santrauka, ir iš minėto sprendimo 158 konstatuojamosios dalies, kurioje pateikiamas minėtų tyrimų Komisijos vertinimas, susijęs su nagrinėjamu atveju, matyti, kad ši institucija juos nagrinėjo. Taip pat reikia pažymėti, kad šie tyrimai buvo atlikti 2010 m., tiriamieji metai buvo 2009. Taigi Komisija pagrįstai galėjo konstatuoti, kad tie patys tyrimai buvo atlikti po nagrinėjamų priemonių nustatymo. Jau buvo nurodyta, kad klausimas, ar priemonė yra valstybės pagalba, turi būti sprendžiamas atsižvelgiant į šios priemonės nustatymo metu buvusią situaciją (žr. šio sprendimo 116 punktą). Kaip matyti palyginus aptariamus tyrimus su į bylą įstojusios šalies pateiktais išlaidų vertinimais, kuriuos Komisija pateikė vykdydama Bendrojo Teismo nustatytas proceso organizavimo priemonės (žr. šio sprendimo 28 punktą), Komisija pagrįstai galėjo konstatuoti, kad į bylą įstojusios šalies vertinimai prieštarauja atitinkamų tyrimų rezultatams. Be to, ieškovai patys pažymi, kad sprendimas, susijęs su platformos pasirinkimu, buvo priimtas ne minėto eksploatuotojo, o Ispanijos valdžios institucijų, kurios, priimdamos savo sprendimą, vis dėlto nežinojo apie aptariamus tyrimus.
- 121 Tiek, kiek ieškovai šiuo klausimu per posėdį darydami nuorodą į 2014 m. liepos 3 d. Sprendimą *Ispanija ir kt. / Komisija* (T-319/12 ir T-321/12, EU:T:2014:604) pažymėjo, kad Komisija taip pat turėjo priimti *a posteriori* pateiktas ataskaitas, jų argumentai turi būti atmesti. Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, buvo keliamas klausimas, ar valstybė narė veikė taip, kaip būtų elgęsis privatus investuotojas, o ne klausimas, susijęs su priemonės suderinamumu su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas šio sprendimo 134 punkte nusprendė, kad papildomos ekonominės analizės, kurias pateikė valstybė narė per administracinę procedūrą, galėjo paaiškinti informaciją, turėtą priimant sprendimą dėl investavimo, ir į jas Komisija turėjo atsižvelgti. Ši išvada visiškai neprieštarauja teismų praktikai, pagal kurią klausimas, ar priemonė yra valstybės pagalba, turi būti išspręstas atsižvelgiant į situaciją, buvusią nustatant šią priemonę ir remiantis tuo, kad jei Komisija atsižvelgtų į vėlesnes aplinkybes, ji iš tiesų suteiktų pranašumo valstybėms narėms, kurios nevykdo įsipareigojimų pranešti apie planuojamą suteikti pagalbą (žr. 116 punkte minėto Sprendimo *Région Nord-Pas-de-Calais ir Communauté d'Agglomération du Douaisis / Komisija*, EU:T:2011:209, 143 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 122 Penkta, ieškovai tvirtina, kad Komisija ginčijo telekomunikacijų infrastruktūrų eksploatuotojo ir tinklo įrangos tiekėjo tyrimus ir be jokio paaiškinimo ginčijamo sprendimo 158 ir 164 konstatuojamosiose dalyse suteikė didesnę įrodomąją vertę į bylą įstojusios šalies pateiktiems išlaidų apskaičiavimams.
- 123 Šį argumentą reikia atmesti. Iš tikrųjų, pirma, dėl ginčijamo sprendimo 158 konstatuojamosios dalies reikia konstatuoti (žr. šio sprendimo 119 punktą), kad Komisija joje nusprendė, jog nepaisant to, kad šiuos tyrimus galima laikyti pakankamai nepriklausomais ir patikimais, kadangi jie buvo atlikti jau įgyvendinus ginčijamas priemones, jais negalima pagrįsti teiginio, kad Ispanijos vyriausybė nesurengė technologiškai neutralaus viešojo pirkimo konkurso. Komisija pridūrė, kad į bylą įstojusios šalies pateikti išlaidų vertinimai, kuriais įrodyta, kad palydovinė technologija yra rentabilesnė, paneigia minėtų tyrimų rezultatus.
- 124 Iš ginčijamo sprendimo 158 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija atmetė telekomunikacijų infrastruktūrų eksploatuotojo ir tinklo įrangos tiekėjo pateiktus tyrimus neišsakydama nuomonės dėl jų nepriklausomumo ir patikimumo, nes jie buvo atlikti po nagrinėjamų priemonių nustatymo ir juos paneigė į bylą įstojusios šalies pateikti išlaidų vertinimai. Priešingai, nei tvirtina Ispanijos valdžios institucijos, Komisija nepalaikė į bylą įstojusios šalies pateikto tyrimo, palyginti su tyrimais, kuriuos pateikė minėtas eksploatuotojas. Ji greičiau tik pristatė į bylą įstojusios šalies tyrimą, pagal kurį palydovinė technologija buvo rentabilesnė, o tai prieštarauja šio eksploatuotojo pateiktų tyrimų rezultatams. Šią išvadą patvirtina aplinkybė, kad iš minėto Sprendimo 154 konstatuojamosios dalies matyti, jog, Komisijos nuomone, atitinkamos technologijos pasirinkimas galėtų būti priimtinas, jei

- būtų pateisinamas išankstinio tyrimo išvadomis, patvirtinančiomis, kad, kalbant apie kokybę ir išlaidas, nebuvo galima pasirinkti tik vieno technologinio sprendimo. Priešingai, nei tvirtina ieškovai, Komisija nemanė, kad į bylą įstojusios šalies tyrimas buvo tinkamas ar kad jis įrodė, jog palydovinė technologija yra geresnė. Jos tikslas buvo išsiaiškinti, ar dėl technologinio neutralumo reikalavimo nesilaikymo nagrinėjamos priemonės galėjo būti pateisinamos išankstinio tyrimo, kuriame nagrinėjamas vienas technologinis sprendimas.
- 125 Antra, dėl ginčijamo sprendimo 164 konstatuojamosios dalies Komisija tik nurodė, kad, į bylą įstojusios šalies nuomone, Ispanijos valdžios institucijų nurodytas regioninių kanalų skaičius (1 380) yra labai perdėtas. Tačiau ji nekonstatavo, kad į bylą įstojusios šalies nurodytas regioninių kanalų skaičius, t. y. 415, kaip nurodyta minėto sprendimo 93 išnašoje, yra teisingas. Šioje konstatuojamojoje dalyje nusprendusi, jog Ispanijos valdžios institucijos nepagrindė savo argumento, kad palydovinė technologija nepakankama transliuoti didelį regioninių kanalų skaičių, ji tik pritaikė įrodinėjimo taisyklę, nurodytą to paties sprendimo 154 konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią Ispanijos Karalystė turi įrodyti, jog, kalbant apie kokybę ir išlaidas, buvo galima rinktis tik vieną technologinį sprendimą.
- 126 Šešta, ieškovai tvirtina, kad Komisija konkrečiai nesirėmė įvairiomis autonominių regionų ataskaitomis. Šis argumentas taip pat turi būti atmestas. Pirma, kalbant apie Baskų kraštą, jau buvo konstatuota, kad Komisijos vertinime nėra akivaizdžios klaidos (žr. šio sprendimo 115 ir 116 punktus). Antra, nesant jokių paaiškinimų dėl kitų autonominių regionų ataskaitų reikšmės Baskų krašto situacijai, negalima tvirtinti, kad Komisija padarė akivaizdžią klaidą vertindama faktines aplinkybes, susijusias su Baskų kraštu.
- 127 Galiausiai reikia atmesti ieškovų argumentą, kad Komisija nesilaikė savo pareigos motyvuoti, kai vertino pirmojo ieškovo analizę. Iš tikrųjų priežastys, dėl kurių, kaip nurodo Komisija, Baskų krašto valdžios institucijų analizė buvo nepakankama pagrįsti antžeminės technologijos pasirinkimą aprėpties plėtrai, aiškiai išplaukia iš ginčijamo sprendimo 157 konstatuojamosios dalies (žr. šio sprendimo 116 punktą).
- 128 Trečia, dėl ieškovų tvirtinimo, kad Komisija padarė klaidą, nes anksčiau trimis atvejais ji leido valstybės pagalbą, kuri neatitiko technologinio neutralumo reikalavimo, jų argumentus taip pat reikia atmesti.
- 129 Iš tikrųjų, reikia pažymėti, kad ieškovai remiasi ankstesne Komisijos praktika, kurios egzistavimą jie neįrodo. Dėl 2007 m. lapkričio 25 d. Komisijos sprendimo Nr. 103/2007 dėl skaitmeninių dekoderių įsigijimo ir jau esamų kolektyvinių televizijos antenų pritaikymo Sorijoje (Ispanija) jau buvo nuspręsta, jog Komisija aiškiai konstatavo, kad tame sprendime nagrinėta priemonė leido vartotojams pasinaudojant subsidija įsigyti bet kokios rūšies dekoderį, nesvarbu, kokią platformą vartotojas nuspręs naudoti, ir aiškiai nusprendė, kad šia priemone paisoma technologinio neutralumo reikalavimo (2010 m. birželio 15 d. Sprendimo *Mediaset / Komisija*, T-177/07, Rink., EU:T:2010:233, 103 punktus). Savo 2006 m. lapkričio 22 d. Sprendime Nr. 222/2006 dėl pagalbos skaitmeninei atskirčiai Sardinijoje šalinti (OL C 68, 2007, p. 5) ir 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendime SA.33980 dėl vietinės televizijos Jungtinėje Karalystėje valdžios institucija buvo pasirinkta remiantis preliminariais tyrimais, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 85 ir 86 išnašų. Tokiomis aplinkybėmis ankstesnė Komisijos praktika negali būti laikoma nusistovėjusia. Bet kuriuo atveju tik atsižvelgiant į SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, o ne į tariamą ankstesnę Komisijos praktiką gali būti vertinamas Komisijos sprendimo, kuriuo konstatuojama, kad pagalba neatitinka šios išimties taikymo sąlygų, teisėtumas (žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Freistaat Sachsen ir Land Sachsen-Anhalt / Komisija*, C-459/10 P, EU:C:2011:515, 38 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 130 Ketvirta, ieškovai tvirtina, kad Komisija nenagrinėjo, ar konkretūs kiekvieno autonominio regiono sprendimai buvo priimti atsižvelgiant į faktines aplinkybes atitinkamoje jų teritorijoje, todėl nepakankamai tai motyvavo. Šį argumentą reikia atmesti.

- 131 Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad Komisija ginčijamo sprendimo 90–93 konstatuojamosiose dalyse, kuriose daroma nuoroda į to sprendimo 23–31 konstatuojamąsias dalis, apibrėžė nagrinėjamos pagalbos teisinį pagrindą. Ji konstatavo, kad perėjimo prie skaitmeninės televizijos Ispanijoje teisinis pagrindas yra tiek Ispanijos vyriausybės ir autonominių regionų, tiek vietos valdžios institucijų ketverių metų laikotarpiu priimtų įvairių priemonių visuma. Ji nurodo, kad, nors 2005 m. nacionalinis TNT skatinimo techninis planas ir 2007 m. nacionalinė perėjimo prie TNT programa iš esmės reglamentuoja perėjimą prie TNT I zonoje, šios programos taip pat įtvirtino papildomų plėtros II zonoje priemonių pagrindą. Nacionalinis TNT skatinimo techninis planas taip pat leido vietos valdžios institucijoms, bendradarbiaujant su autonominiais regionais, įsteigti papildomus transliavimo centrus, būtinus užtikrinant priėmimą šioje pastarojoje zonoje. Šias plėtros priemones regioninės valdžios institucijos nustatė sudariusios įvairius bendruosius susitarimus su minėta vyriausybe ir šių bendrųjų susitarimų priedais. Kaip nurodo Komisija, autonominiai regionai realiai taikė šios vyriausybės nurodymus dėl TNT plėtros. Valstybės pagalba TNT diegimui II zonoje buvo teikiama pervedant nacionalinių ir regioninių valdžios institucijų lėšas pagalbos gavėjams.
- 132 Iš įvairių Ispanijos valdžios institucijų priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų matyti, kad perėjimo prie skaitmeninės televizijos visoje Ispanijos Karalystės teritorijoje, pasitelkiant dominuojančią antžeminę technologiją, planas atitiko centrinės administracijos pradėtą ir koordinuojamą iniciatyvą. Akivaizdu, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 24 konstatuojamosios dalies, Įstatyme 10/2005, kuriuo buvo pradėtas perėjimo prie TNT reglamentavimas, pažymima būtinybė skatinti perėjimą nuo analoginės technologijos prie TNT. Kaip matyti iš minėto sprendimo 26 konstatuojamosios dalies, Ispanijos valdžios institucijos papildomoje nacionalinio TNT skatinimo techninio plano nuostatoje numatė galimybę plėsti aprėptį pasitelkiant antžeminę technologiją mažai apgyvendintose zonose su sąlyga, kad vietos įrenginiai turi atitikti šį planą. Šio sprendimo 28–32 konstatuojamosiose dalyse, kurių turinio ieškovai neginčija, aprašomas PTPM ir autonominių regionų bendradarbiavimas sudarant bendruosius susitarimus ir pridėdant šių susitarimų priedus, kad galėtų vykti skaitmeninimas II zonoje. Šie aktai leido plėsti TNT aprėptį minėtoje zonoje kofinansuojant Ispanijos vyriausybei.
- 133 Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta, negalima priekaištauti Komisijai, kad Ispanijos TNT diegimo II zonoje priemonės ji nagrinėjo atsižvelgdama į vieną ir tą patį kontekstą. Iš tikrųjų, kadangi įvairios valstybės intervencijos nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į jų pasekmes, nagrinėjamu atveju ryšys tarp jų yra toks glaudus, kad Komisija galėjo jas laikyti viena pagalbos schema, kurią Ispanijoje suteikė viešosios valdžios institucijos. Taip yra dėl to, kad, be kita ko, tarp viena po kitos einančių intervencijų Ispanijoje, atsižvelgiant į jų laiką, tikslą ir situaciją minėtoje zonoje, yra toks glaudus ryšys, kad negalima priekaištauti Komisijai jų neatskyrus (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 19 d. Sprendimo *Bouygues ir kt. / Komisija ir kt.*, C-399/10 P ir C-401/10 P, Rink., EU:C:2013:175, 103 ir 104 punktus).
- 134 Be to, vertindama pagalbos schemą Komisija gali apsiriboti konkrečios schemos požymių analize, siekdama sprendimo motyvuose įvertinti, ar ši schema yra tinkama SESV 107 straipsnio 3 dalyje nustatytiems tikslams pasiekti. Taigi sprendime dėl tokios schemos Komisija neprivalo atlikti kiekvienu konkrečiu atveju pagal tokią pagalbos schemą skirtos pagalbos analizės. Tik susigrąžinant pagalbą būtina tikrinti kiekvienos atitinkamos įmonės individualią padėtį (2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-310/99, Rink., EU:C:2002:143, 89 ir 91 punktai, 2011 m. birželio 9 d. Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. / Komisija*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, Rink., EU:C:2011:368, 63 punktas ir 2013 m. birželio 13 d. Sprendimo *HGA ir kt. / Komisija*, C-630/11 P–C-633/11 P, Rink., EU:C:2013:387, 114 punktas).
- 135 Be to, iš ginčijamo sprendimo 114 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija konkrečiai nagrinėjo Baskų krašto autonominio regiono atvejį, kurį Ispanijos valdžios institucijos pristatė kaip geriausią ir vienintelį pavyzdį grindžiant valstybės pagalbos nebuvimą pagal Teisingumo Teismo 18 punkte minėtame sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (EU:C:2003:415) nustatytas sąlygas.

- 136 Penkta, ieškovai kaltina Komisiją savo tyrime dėl nagrinėjamos priemonės proporcingumo nepaisius kompetencijos tarp viešojo administravimo įstaigų pasidalijimo, reikalaujant, kad Ispanijos vyriausybė organizuotų viešuosius pirkimus visoje Ispanijos teritorijoje.
- 137 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Komisija ginčijamo sprendimo 166 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, kad, siekiant proporcingumo, planuojant intervenciją II zonoje Ispanijos vyriausybei derėjo atlikti išlaidų palyginimą arba surengti viešojo pirkimo konkursą nacionaliniu lygmeniu. Jos nuomone, jei viešasis pirkimas būtų buvęs surengtas nacionaliniu lygmeniu, būtų buvę galima tikėtis, kad kainos dar labiau sumažėtų. Ji pažymėjo, kad, nors suteikdamos minėtos vyriausybės finansavimą pačios Ispanijos valdžios institucijos sprendžia dėl savo administracinės tvarkos, užuot teikusi pirmenybę TNT, ši vyriausybė galėjo bent paraginti autonominius regionus per viešuosius pirkimus atsižvelgti į kai kurių konkrečių platformų teikiamas galimybes efektyviai sumažinti išlaidas.
- 138 Pateikiant tokius vertinimus nepadaryta jokios akivaizdžios klaidos. Iš tikrųjų Komisija tikrai atsižvelgė į kompetencijos tarp Ispanijos viešojo administravimo įstaigų pasidalijimą ir tik pažymėjo tai, kad Ispanijos vyriausybė galėjo paskatinti autonominius regionus atsižvelgti į galimą kainų sumažinimą koordinuojant veiksmus. Priešingai, nei tvirtina ieškovai, Komisija nereikalavo, kad visoje Ispanijos teritorijoje būtų organizuotas vienas viešasis pirkimas. Kadangi perėjimas prie TNT susijęs su įvairiais Ispanijos valdžios institucijų nacionaliniu lygiu priimtais įstatymais ir kitais teisės aktais ir kadangi šis perėjimas iš dalies yra finansuojamas iš minėtos vyriausybės biudžeto (žr. šio sprendimo 2–8 punktus), negalima konstatuoti, kad autonominių regionų skatinimas organizuoti viešuosius pirkimus, atsižvelgiant į kai kurių konkrečių platformų teikiamas galimybes efektyviai sumažinti išlaidas, pažeidžia kompetencijos tarp Ispanijos viešojo administravimo įstaigų pasidalijimą.
- 139 Todėl pirmasis kaltinimas atmestinas.
- Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su bereikalingo konkurencijos iškraipymo nebuvimu
- 140 Ieškovai tvirtina, kad nagrinėjama priemonė yra būtina minimali priemonė, norint pasiekti tikslą, be reikalo neiškraipant konkurencijos. Jie mano, kad ginčijamo sprendimo 170 konstatuojamojoje dalyje glaustai konstatuodama bereikalingą konkurencijos iškraipymą Komisija pažeidė pareigą motyvuoti ir padarė teisės klaidą.
- 141 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad, pirma, iš ginčijamo sprendimo 153–169 konstatuojamųjų dalių pakankamai aiškiai matyti, jog, Komisijos nuomone, konkurencija bereikalingai buvo iškraipyta dėl technologinio neutralumo kriterijaus nesilaikymo, kaip, beje, tai pripažino ir patys ieškovai savo ieškinyje. Taigi Komisija nepažeidė pareigos motyvuoti. Antra, ieškovų argumentas, kuriuo siekiama įrodyti Komisijos vertinimo klaidas, susijusias su technologinio neutralumo kriterijaus nesilaikymu, jau buvo atmestas (žr. šio sprendimo 102–139 punktus).
- 142 Taigi antrąjį kaltinimą reikia atmesti.
- 143 Todėl antrojo ieškinio pagrindo antrą dalį, taigi ir visą šį pagrindą, reikia atmesti.
- Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida konstatuojant naują pagalbą*
- 144 Ieškovai tvirtina, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad nagrinėjama priemonė yra nauja pagalba. Jie nurodo, kad analoginio tinklo skaitmeninimas paprasčiausiai padidinant jo techninį pajėgumą yra neesminis esamos pagalbos pakeitimas, o ne nauja pagalba, nes diegimas prasidėjo 1982 m., t. y. prieš Ispanijos Karalystei įstojant į Sąjungą.
- 145 Reikia konstatuoti, kad Komisija ginčijamo sprendimo 173–175 konstatuojamosiose dalyse nusprendė, jog nagrinėjama priemonė yra nauja pagalba, apie kurią Ispanijos Karalystė turėjo pranešti.

- 146 Reikia priminti, kad SESV 108 straipsnyje nustatytos skirtingos procedūros atsižvelgiant į tai, ar pagalba yra esama, ar nauja. Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį Komisija turi būti laiku informuojama apie naują pagalbą ir ji neįgyvendinama tol, kol priimamas galutinis sprendimas, o pagal SESV 108 straipsnio 1 dalį esama pagalba gali būti įgyvendinama, kol Komisija nenustato, kad ji nesuderinama su bendrąja rinka (žr. 95 punkte minėto Sprendimo *P*, EU:C:2013:525, 36 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Esama pagalba turi būti vertinama kaip teisėta, kol Komisija nekonstatuoja jos nesuderinamumo su vidaus rinka (žr. 95 punkte minėto Sprendimo *P*, EU:C:2013:525, 41 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 147 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108 straipsnio] taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnio b punkto i papunktyje numatyta, kad esama pagalba yra visa pagalba, kuri iki Sutarties įsigaliojimo buvo teikiama atitinkamose valstybėse narėse, t. y. individuali pagalba ir pagalbos schemos, įgyvendintos iki Sutarties įsigaliojimo ir taikomos toliau. Pagal šio reglamento 1 straipsnio c punktą visa pagalba, t. y. pagalbos schemos ir individuali pagalba, kuri nėra esama pagalba, įskaitant esamos pagalbos pakeitimus, turi būti laikoma nauja pagalba. Šiuo klausimu 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Reglamentą Nr. 659/1999 (OL L 140, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 4 t., p. 3), 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą esamos pagalbos pakeitimai – tai visi pakeitimai, išskyrus grynai formalaus ir administracinio pobūdžio pakeitimus, kurie negali turėti įtakos pagalbos priemonės suderinamumui su vidaus rinka.
- 148 Iš esmės priemonės, kuriomis ketinama suteikti pagalbą arba pakeisti esamą pagalbą, yra nauja pagalba. Visų pirma, kai keičiama pradinės schemos esmė, ši schema tampa nauja pagalbos schema (žr. 2002 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Government of Gibraltar / Komisija*, T-195/01 ir T-207/01, Rink., EU:T:2002:111, 109–111 punktus, 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *AEM / Komisija*, T-301/02, Rink., EU:T:2009:191, 121 punktą ir 2014 m. liepos 11 d. Sprendimo *Telefónica de España ir Telefónica Móviles España / Komisija*, T-151/11, Rink., EU:T:2014:631, 63 punktą).
- 149 Nagrinėjamu atveju Komisija nepadarė klaidos nusprenddama, kad nagrinėjama pagalbos priemonė yra nauja pagalba, nes ja buvo pakeista pirminės pagalbos schemos esmė. Iš tikrųjų akivaizdu, kad, kaip ginčijamo sprendimo 174 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, 9-ojo dešimtmečio pradžioje, kai antžeminio tinklo plėtra buvo pradėta finansuoti, rinkoje nebuvo privačių transliuotojų, kad išplėsta infrastruktūra tenkino tik visuomeninio transliuotojo poreikius ir kad esamo antžeminio tinklo, kuris tuo metu buvo vienintelė televizijos transliavimo platforma Ispanijoje, plėtra neiškraipė konkurencijos su kitomis platformomis.
- 150 Dėl šios pirminės schemos Komisija ginčijamo sprendimo 175 konstatuojamojoje dalyje galėjo konstatuoti, kad, kadangi labai pasikeitė pagalbos gavėjo pobūdis ir bendros viešojo finansavimo aplinkybės, nagrinėjamos priemonės negalima laikyti vien tik formalaus ar administracinio pobūdžio pakeitimu – ja iš esmės pakeista pirminė schema. Šiuo klausimu ji pagrįstai nurodė, kad dėl teisės aktų pasikeitimo ir technologijos patobulėjimo atsirado naujų transliavimo platformų ir naujų operatorių rinkoje, be kita ko, privačių transliuotojų. Kaip minėtoje 175 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, reikia taip pat atsižvelgti į tai, kad perėjimas nuo analoginės prie skaitmeninės televizijos įmanomas tik dėl technologinės pažangos Ispanijos Karalystei įstojus į Sąjungą. Priešingai, nei nurodo ieškovai, aptariamasis pirminės schemos pakeitimas ne tik pagerino esamo tinklo techninį pajėgumą ar paprasčiausiai išplėtė pirminę schemą, bet ir darė įtaką aptariamai pagalbos priemonės suderinamumui su vidaus rinka.
- 151 Todėl reikia atmesti ieškinio trečiąjį pagrindą ir dėl to – visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

¹⁵² Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, jie, be savo bylinėjimosi išlaidų, patirtų per pagrindinį procesą, turi padengti Komisijos ir įstojusios į bylą šalies išlaidas pagal šių pateiktus reikalavimus. Ieškovai padengia ir su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra susijusias išlaidas pagal Komisijos reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. ***Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi, SA, be savo bylinėjimosi išlaidų, patirtų per pagrindinį procesą, padengia Europos Komisijos ir SES Astra bylinėjimosi išlaidas.***
3. ***Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi padengia su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra susijusias išlaidas.***

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Paskelbta 2015 m. lapkričio 26 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	2
Procesas ir šalių reikalavimai	6
Dėl teisės	7
Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu	7
Dėl pirmos dalies, susijusios su ekonominės naudos nebuvimu	7
– Dėl 18 punkte minėtame sprendime Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg (EU:C:2003:415) įtvirtintos pirmosios sąlygos, susijusios su įsipareigojimais teikti viešąją paslaugą	8
– Dėl 18 punkte minėtame sprendime Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg (EU:C:2003:415) nustatytos ketvirtosios sąlygos, susijusios su mažiausių kaštų visuomenei garantija	14
Dėl antros dalies, susijusios su atrankinio pranašumo nebuvimu	16
Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su teisės klaida vertinant nagrinėjamos priemonės suderinamumą su vidaus rinka	17
Dėl pirmos dalies, susijusios su klaida taikant Sprendimą 2005/842	17
Dėl antros dalies, susijusios su SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu	17
– Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su klaidomis vertinant nagrinėjamos priemonės technologinį neutralumą, tinkamumą ir proporcingumą	17
– Dėl antrojo kaltinimo, susijusio su bereikalingo konkurencijos iškreipymo nebuvimu	24
Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida konstatuojant naują pagalbą	24
Dėl bylinėjimosi išlaidų	26